

Wójt Gminy Gostycyn

Załącznik nr 2
do Uchwały Nr
Rady Gminy w Gostycynie
z dnia

S t u d i u m uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gostycyn

tekst Studium - część druga

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA

PRACOWNIA PROJEKTOWA „SIEĆ 1” PAWEŁ ŁUKOWICZ

ul. Gdańska 54/6, 85-021 Bydgoszcz

Studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Gostycyn

tekst Studium - część druga

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Spis treści

Synteza uwarunkowań rozwoju gminy	4
Cele i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy	5
Wskaźniki dotyczące zagospodarowania. Tereny wyłączone z zabudowy	12
Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk	14
Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	17
Kierunki zagospodarowania w zakresie rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	18
Kierunki zagospodarowania w zakresie rozwoju turystyki i wypoczynku	19
Kierunki rozwoju w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej	20
Obrona cywilna	26
Zadania celu publicznego o charakterze lokalnym	26
Zadania celu publicznego o charakterze ponadlokalnym	28
Obszary, dla których istnieje obowiązek sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	29
Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego	29
Obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne	30
Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości	30
Obszary przestrzeni publicznej	30
Obszary lokalizacji wielkopowierzchniowych obiektów handlowych	31
Obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożone osuwaniem się mas ziemnych	31
Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji	31
Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	31
Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	31
Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych	32

SYNTEZA UWARUNKOWAŃ ROZWOJU GMINY

Gmina Gostycyn położona jest w północnej części województwa kujawsko-pomorskiego, w powiecie tucholskim. Sąsiaduje z gminami: Kęsowo, Tuchola, Cekcyn i Lubiewo (w powiecie tucholskim), Koronowo (w powiecie bydgoskim) oraz Sośno i Sępólno Krajeńskie (w powiecie sępoleńskim).

Odległość (komunikacyjna) do Tucholi - ośrodka powiatowego i miasta stanowiącego ośrodek realizacji zdecydowanej większości potrzeb mieszkańców (w tym praktycznie wszystkich potrzeb ponadpodstawowych) - wynosi z większości miejscowości kilkanaście kilometrów (z siedziby gminy - ok. 12 km).

Pod względem fizyczno-geograficznym, gmina leży na pograniczu dwóch zasadniczo odmiennych jednostek – większa część zachodnia leży na wysoczyźnie, natomiast mniejsza - wschodnia, w pradolinie. Według podziału fizycznogeograficznego Polski Kondrackiego, są to odpowiednio, na wschodzie: mezoregion Pojezierze Krajeńskie (314.69), a na wschodzie - mezoregion Dolina Brdy (314.72). Obydwa mezoregiony leżą w podprovincji Pojezierza Południowobałtyckie, w makroregionie Pojezierze Południowopomorskie.

Gmina Gostycyn w skali całego województwa kujawsko-pomorskiego jest gminą małą. Liczy ok. 5,3 tys. mieszkańców, zajmuje powierzchnię 13580 ha, gęstość zaludnienia wynosi ok. 38 os/1 km², a w stosunku do powierzchni bez lasów i łąk i pastwisk (wskaźnik ten jest uważany za najbardziej miarodajny w zakresie pomiarów rozmieszczenia ludności) - ok. 56 os/1 km². Poza wielkością, która lokuje gminę wśród typowych gmin wiejskich, średniej wielkości, pozostałe wartości należą do niskich. Pod względem liczby mieszkańców, gmina Gostycyn lokuje się na 96 pozycji wśród 144 gmin ogółem; na 69 pod względem liczby ludności wiejskiej (wśród 127 obszarów wiejskich - są to gminy wiejskie i wiejskie części gmin miejsko wiejskich).

Pod względem zajmowanej powierzchni, gmina lokuje się na 53. pozycji wśród 144 gmin, ale gdyby uwzględnić tylko 92 gminy wiejskie - na pozycji 28. Gęstość zaludnienia w gminie jest niższa od średnich dla obszarów wiejskich - wynoszą one odpowiednio 46 i 67 os/1 km².

Liczba ludności gminy jest w ostatnich latach stabilna - coroczne wahania są bardzo niewielkie i nie mają wpływu na zauważalne zmiany zaludnienia.

Wśród 6 gmin powiatu tucholskiego, gmina Gostycyn zajmuje 5. pozycję pod względem powierzchni (12,6% powierzchni ogólnej powiatu) i 5. pozycję pod względem liczby ludności (11% ludności powiatu; jednak poza miastem Tuchola wszystkie pozostałe gminy i obszar wiejski gminy Tuchola, wykazują podobny potencjał ludnościowy).

Sieć osadnicza gminy liczy 10 sołectw. Osadnictwo jest silnie skupione - miejscowości są nieliczne, ale duże, a udział zabudowy rozproszonej, rozlokowanej poza obszarami zwartej zabudowy wiejskiej, jest stosunkowo niewielki. Jest to korzystne uwarunkowanie rozwoju. Gmina leży w pobliżu siedziby powiatu - Tucholi, co zapewnia dobre warunki zaspokajania różnorodnych potrzeb mieszkańców.

Gmina pełni funkcje rolnicze. Warunki rozwoju rolnictwa są stosunkowo korzystne. Uzupełniające znaczenie ma funkcja turystyczna - nie wiąże się ona z generowaniem istotnych dochodów dla budżetu gminy lub lokalnych przedsiębiorców, ale gmina jako część rozległego rejonu turystycznego związanego z Borami Tucholskimi i Doliną Brdy, uczestniczy w dużym ruchu turystycznym (głównie krajoznawczo-pobytowym, specjalistycznym - zwłaszcza wodnym - przez gminę biegnie szlak Brdy, agroturystyce), który ma tu miejsce. Duże jest także znaczenie gminy w pełnieniu funkcji związanej z ochroną przyrody - niektóre części gminy wykazują duże walory i wartość przyrodniczą i są objęte różnymi formami ochrony przyrody.

Należy się spodziewać, że w przyszłości zasadniczy charakter funkcjonalny gminy zostanie utrzymany. Nie należy spodziewać się znacznego wzrostu liczby mieszkańców ani gwałtownego rozwoju działalności pozarolniczych.

CELE I KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY

1. CEL GŁÓWNY ROZWOJU GMINY

Głównym celem rozwoju gminy jest zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców. Cel ten będzie realizowany poprzez rozwój społeczny (w tym zapewnienie prawidłowego funkcjonowania usług publicznych, zapewnienie możliwości rozwoju mieszkalnictwa oraz rekreacji i wypoczynku) oraz zapewnienie równowagi pomiędzy procesami gospodarczymi, a walorami środowiska przyrodniczego i kulturowego.

2. CELE SZCZEGÓŁOWE ROZWOJU GMINY

Realizacji celu głównego służy realizacja następujących celów szczegółowych:

1. Cele dotyczące sfery społeczno-gospodarczej

- poprawa jakości życia mieszkańców w celu osiągnięcia wysokich standardów, oddających aspiracje mieszkańców gminy, realizowana przede wszystkim poprzez:
 - rozwój i podnoszenie jakości usług, w tym zwłaszcza sfery publicznej,
 - stwarzanie warunków do rozwoju gminnej społeczności obywatelskiej,
 - zapewnienie dogodnych warunków zamieszkania (przede wszystkim poprzez optymalne z punktu widzenia realizacji zadań własnych oraz względów środowiskowych, wyznaczanie terenów pod budownictwo),
 - poprawę jakości przestrzeni wspólnych w miejscowościach,
 - tworzenie warunków do rozwoju działalności rekreacyjno-wypoczynkowych na terenie gminy,
 - zapewnienie bezpieczeństwa publicznego,
- wspieranie rozwoju wielofunkcyjnego, w tym zwłaszcza rozwoju przedsiębiorczości o małej skali oddziaływań na środowisko,
- wykreowanie gminy na atrakcyjny obszar inwestycyjny, posiadający oferty lokalizacyjne dla różnego rodzaju działalności gospodarczych,
- rozwój lokalnego rynku pracy oraz tworzenie warunków dla pozyskania inwestorów tworzących nowe miejsca pracy,
- wykorzystanie potencjału przyrodniczego i kulturowego dla rozwoju atrakcyjnego produktu turystycznego pozwalającego na generowanie dochodów dla budżetu gminy oraz lokalnych społeczności
- tworzenie warunków do rozwoju nowoczesnego i wysokoefektywnego rolnictwa,
- wprowadzania dodatkowych funkcji pozarolniczych jako instrumentu budowy efektywnego rolnictwa (odpływ nadmiaru siły roboczej z rolnictwa) oraz dywersyfikacji źródeł utrzymania mieszkańców i bazy ekonomicznej gminy.

2. Cele dotyczące zagadnień ładu przestrzennego i ochrony przyrody oraz środowiska kulturowego

- ochrona i wzmacnianie potencjału obszarów chronionych,
- zapewnienie ładu przestrzennego oraz ochrony walorów przyrodniczych,
- ochrona przy jednoczesnym stworzeniu możliwości turystycznego wykorzystania dziedzictwa kopalń węgla brunatnego w Pile,
- priorytetowe traktowanie koncentracji osadnictwa, realizowanego przez lokalizację nowej zabudowy w ramach rozwoju przestrzennego istniejących dużych miejscowości, lub też - w przypadku lokalizacji całkowicie nowej zabudowy - poprzez wybór rozwiązań zapewniających koncentrację zabudowy o dużej skali (przeciwdziałanie wyznaczaniu małych powierzchniowo terenów mieszkaniowych, położonych w oddaleniu od istniejącego zainwestowania),
- zapewnienie ładu przestrzennego poprzez estetyzację zabudowy,
- ochrona istniejących zasobów środowiska, w tym zwłaszcza przeciwdziałanie degradacji obszarów

- cennych przyrodniczo - lasów, wód, obszarów chronionych,
- ochrona zasobów przyrodniczych i kulturowych przed degradacją wynikającą z nadmiernej presji turystycznej (stymulowanie rozwoju turystyki i rekreacji w takim kierunku, by skala ruchu i zagospodarowania nie stanowiła zagrożenia dla ładu przestrzennego oraz stanu środowiska),
- w zakresie ochrony zasobów środowiska - priorytetowe traktowanie zagadnień ochrony wód oraz ochrony krajobrazu,
- poprawa stanu środowiska poprzez uporządkowanie zagospodarowania strefy przybrzeżnej jezior, uporządkowanie gospodarki ściekowej, wprowadzanie proekologicznych technologii grzewczych, ograniczanie negatywnego oddziaływania prowadzonych działalności i istniejącego zainwestowania (mieszkaniowego, usługowego, produkcyjnego, związanego z gospodarką rolną) na środowisko i zdrowie ludzi,
- ochrona zasobów gleb wysokich klas oraz kompleksów leśnych,
- zalesianie gruntów o niskiej przydatności dla rolnictwa,
- kształtowanie kierunków rozwoju gospodarczego adekwatnych do uwarunkowań przyrodniczych,
- ochrona wartości zasobów dziedzictwa kulturowego oraz stworzenie programu ochrony dóbr kultury.

3. Cele dotyczące zagadnień infrastruktury technicznej i komunikacyjnej

- zapewnienie parametrów normatywnych dróg wojewódzkich i dróg powiatowych na terenie gminy,
- bezwzględna poprawa stanu dróg gminnych (w pierwszej kolejności zapewnienie dostępu do miejscowości nie obsługiwanych przez drogi wyższej rangi oraz do obszarów rekreacji i wypoczynku),
- zapewnienie technicznej sprawności linii kolejowej Tuchola-Koronowo oraz podejmowanie działań na rzecz rozbudowy tej linii (relacja Koronowo-Bydgoszcz) wraz z przywróceniem transportu pasażerskiego w relacjach Tuchola - Bydgoszcz
- realizacja systemu wodno-kanalizacyjnego zgodnie z koncepcją docelowego rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej w gminie,
- działania na rzecz poprawy funkcjonowania komunikacji publicznej w relacjach: miejscowości gminy - Tuchola oraz Bydgoszcz,
- działania na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego,
- rozwój energetyki odnawialnej dostosowanej do lokalnych warunków środowiskowych.

3. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Dla celów planistycznych na terenie gminy wyznacza się dwie strefy polityki przestrzennej, różniące się zasadniczymi predyspozycjami, uwarunkowaniami i kierunkami dalszego rozwoju przestrzennego:

Strefa A - o charakterze ekologicznym, obejmująca powierzchniowe formy chronione (park krajobrazowy, otulina parku, obszar chronionego krajobrazu – w granicach tych jednostek znajduje się także rezerwat przyrody oraz obszary chronione w ramach dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej sieci Natura 2000, a także zdecydowana większość punktowych form chronionych, takich jak pomniki przyrody i użytki ekologiczne), stanowiące część korytarzy ekologicznych o znaczeniu ogólnokrajowym lub regionalnym – pod względem użytkowania są to w większości obszary leśne lub doliny rzek, pozbawione zabudowy i nie wykorzystywane rolniczo lub wykorzystywane ekstensywnie do produkcji rolnej, głównie w kierunku prowadzenia użytków zielonych. Jest to obszar o dużej atrakcyjności turystycznej i część istniejącego zagospodarowania służy zaspokajaniu indywidualnych lub zbiorowych potrzeb w dziedzinie turystyki, wypoczynku, rekreacji.

Strefy A nie dzieli się na mniejsze jednostki strukturalne, przyjmując założenie, że ogólne ustalenia w zakresie kierunków i zasad zagospodarowania dla całej strefy A są tożsame, natomiast szczegółowe zasady zagospodarowania zależne są od przepisów szczegółowych związanych z objęciem danej części strefy konkretną formą ochrony.

Tereny leżące w strefie A podporządkowuje się priorytetowi funkcji ochronnej i przeznacza przede wszystkim dla pełnienia funkcji ekologicznych, ochronnych (lasy ochronne) i nieuciążliwych dla środowiska funkcji

rekreacyjnych. W granicach wyznaczonych w strefie A obszarów – na warunkach wynikających z przepisów regulujących funkcjonowanie poszczególnych obszarów chronionych - dopuszcza się także uzupełnienia, przekształcenia i rehabilitację zabudowy istniejącej oraz rozwój przestrzenny miejscowości, rozwój wielofunkcyjny z preferencjami dla rozwoju funkcji mieszkaniowo-usługowych oraz zabudowy rekreacyjnej i towarzyszących nieuciążliwych funkcji gospodarczych (ze wskazaniem na handel i podstawowe usługi), rozwój funkcji turystycznej i usług z zakresu sportu lub rekreacji, a także rozwój wielofunkcyjny z preferencjami dla rozwoju funkcji gospodarczych. Ponadto część strefy A objęta jest granicami obszaru, w którym dopuszcza się sporządzanie mpzp na cele rozwoju energetyki wiatrowej, przy czym na terenie strefy A nie jest możliwe lokalizowanie elektrowni wiatrowych – strefę A obejmuje wyznaczona strefa generowanych przez elektrownie uciążliwości akustycznych.

Strefa B - o charakterze osadniczo-rolniczym - obejmująca pozostałą część gminy; strefa nie ma charakteru ciągłego, stąd wyznacza się w jej obrębie jednostki B1 i B2. Ze względu na małe zróżnicowanie charakteru i predyspozycji dla dalszego rozwoju w strefie osadniczo-rolniczej, dla całej strefy ustala się tożsame kierunki i zasady zagospodarowania.

Tereny leżące w strefie B przeznacza się do utrzymywania obecnego rolnego charakteru przy podejmowaniu działań na rzecz poprawy efektywności gospodarki rolnej; w zakresie osadniczym zakłada się rewaloryzację oraz uzupełnianie istniejącej zabudowy miejscowości, a w znacznie mniejszym zakresie - wyznaczanie nowych terenów mieszkaniowo-usługowych lub z przeznaczeniem rozwoju przedsiębiorczości; w zakresie gospodarki dopuszcza się rozwój zróżnicowanych przedsięwzięć – dostosowanych do lokalnych uwarunkowań środowiskowych.

W strefie B wyznacza się obszary służące uzupełnianiu, przekształcaniu i rehabilitacji zabudowy istniejącej oraz rozwojowi przestrzennemu miejscowości, obszary rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji mieszkaniowo-usługowych oraz zabudowy rekreacyjnej i towarzyszących nieuciążliwych funkcji gospodarczych (ze wskazaniem na handel i podstawowe usługi), obszary rozwoju funkcji turystycznej i usług z zakresu sportu lub rekreacji, a także obszary rozwoju wielofunkcyjny z preferencjami dla rozwoju funkcji gospodarczych oraz obszar, w którym dopuszcza się sporządzanie mpzp na cele rozwoju energetyki wiatrowej – przy czym na terenie strefy B wyróżnia się zarówno obszary, w których możliwe jest lokalizowanie elektrowni wiatrowych jak i obszary obejmujące strefę generowanych przez elektrownie uciążliwości akustycznych.

Na terenie strefy A oraz strefy B określa się także obszary wskazywane do zalesień, a w obydwu strefach zdecydowaną większość stanowią obszary, dla których nie przewiduje się zmian w zagospodarowaniu.

Na terenie gminy wskazuje się następujące kierunki zmian w przeznaczeniu terenów:

- a) obszary zabudowy miejscowości - z dopuszczeniem uzupełnień, przekształceń i rehabilitacji zabudowy istniejącej oraz rozwoju przestrzennego miejscowości,
- b) obszary rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji mieszkaniowo-usługowych, zabudowy rekreacyjnej oraz towarzyszących nieuciążliwych funkcji gospodarczych (ze wskazaniem na handel i podstawowe usługi),
- c) obszary rozwoju funkcji turystycznej i usług z zakresu sportu lub rekreacji,
- d) obszary rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji gospodarczych,
- e) obszar, w którym dopuszcza się sporządzanie mpzp na cele rozwoju energetyki wiatrowej – w jego granicach wyróżnia się obszary, w których możliwe jest lokalizowanie elektrowni wiatrowych; realizacja elektrowni wiatrowych możliwa jest wyłącznie wyłącznie na podstawie mpzp, obejmującego obszar lokalizacji elektrowni oraz strefę generowanych przez elektrownie uciążliwości akustycznych,
- f) obszary wskazywane do zalesień,
- g) pozostałe obszary – dla których nie przewiduje się zmian w zagospodarowaniu.

Obszary należące do powyższych rodzajów (typów) występują w obydwu strefach - A i B (B1 i B2), przy czym ze względu na odmienne predyspozycje środowiskowe, tereny rozwoju działalności mieszkaniowych, usługowych i gospodarczych skoncentrowane są przede wszystkim w jednostkach B1 i B2.

Dla stref A i B ustala się szczegółowe zasady zagospodarowania, przedstawione w dalszej części niniejszego

4. POLITYKA WOBEC STREF POLITYKI PRZESTRZENNEJ

1. USTALENIA OGÓLNE

Przyjmuje się następujące zasady polityki przestrzennej:

- 1) Rozwój przestrzenny gminy winien być podporządkowany nadrzędnemu celowi, jakim jest zapewnienie wysokiego standardu życia mieszkańców. W odniesieniu do zakresu działalności władz samorządowych dotyczy to przede wszystkim prawidłowej realizacji zadań własnych - a więc głównie dostępności oraz jakości usług sektora publicznego - m.in. administracji, oświaty, zdrowia, opieki społecznej, kultury, sportu, wypoczynku, gospodarki komunalnej, infrastruktury technicznej, itp.
- 2) Przyjmuje się kryterium ekologiczne dalszego rozwoju gminy ze względu na konieczność ochrony środowiska przyrodniczego i jego wzbogacenie, w tym zwłaszcza poprzez :
 - ochronę czystości wód podziemnych i powierzchniowych,
 - ochronę krajobrazu,
 - ochronę i wzbogacenie lokalnych wartości zasobów środowiska przyrodniczego (gleb, ciągów ekologicznych, zalesień i zadrzewień itp.),
 - ochronę lokalnych wartości zasobów środowiska kulturowego,
 - prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej, przez kompleksowe wyposażenie gminy w niezbędne urządzenia.
- 3) Funkcja rolnicza pozostanie podstawową działalnością gospodarczą w gminie. Zakłada się jej rozwój poprzez:
 - kontynuację intensywnego rolniczego wykorzystania gruntów o dobrej przydatności rolniczej z poszanowaniem zasad ochrony walorów przyrodniczych, w tym zadrzewień i zakrzaczeń śródpolnych, oczek wodnych, cieków, itp.,
 - docelowe przekształcenie części obszarów rolniczych na tereny o funkcji mieszkaniowych i gospodarczych ale także na tereny rolniczo-leśne z zachowaniem tendencji zalesienia gruntów o niskiej przydatności dla rolnictwa,
 - kształtowanie ładu przestrzennego rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
 - ochronę gleb najwyższych klas, z dopuszczeniem wyłączeń z produkcji w uzasadnionej sytuacji terenów niezbędnych dla rozwoju funkcji gospodarczej i mieszkaniowej ,
 - rozwój funkcji towarzyszących - związanych z wielofunkcyjnym rozwojem obszarów wiejskich.
- 4) Dla działalności gospodarczych przyjmuje się:
 - rozwój zróżnicowanych działalności gospodarczych, o charakterze dostosowanym do lokalnych predyspozycji przestrzennych, z preferencją dla działalności o niewielkiej skali oddziaływań na środowisko,
 - szczególnie preferuje się przedsięwzięcia z zakresu przetwórstwa drewna, przetwórstwa rolno-spożywczego (w tym rybnego), lokalizację działalności związanych z nowoczesnymi technologiami (fabryki, montownie) o bardzo niskiej skali emisji zanieczyszczeń oraz niskiej lub umiarkowanej potrzebie transportu surowców lub produktów,
 - lokalizację różnego rodzaju usług, nie powodujących uciążliwości i nie pogarszających stanu środowiska przyrodniczego,
 - wyposażenie terenów w niezbędne urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej w tym szczególnie porządkowanie gospodarki wodnej i ściekowej
 - należy ograniczać lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, przy czym wyklucza się możliwość rozwoju tego typu działalności jako funkcji towarzyszących zabudowie mieszkaniowej.

Przyjmuje się następujące ogólne zasady rozwoju przestrzennego gminy:

- obszary istniejącej zabudowy miejscowości adaptuje się z możliwością dokonywania uzupełnień, przekształceń i rehabilitacji oraz rozwoju zabudowy w sąsiedztwie zabudowy istniejącej (poprzez kontynuację terenów zagospodarowanych) - przyjmując jako nadrzędną zasadę dążenie do koncentracji osadnictwa w największych miejscowościach i przeciwdziałanie rozpraszania zainwestowania - dla

obszaru całej gminy ustala się zasadę koncentracji mieszkalnictwa, usług i wytwórczości (w granicach zabudowy wsi lub poprzez ich rozwój przestrzenny, a dla nowo wyznaczanych terenów inwestycyjnych przyjmuje się zasadę ich dużej powierzchni w celu koncentracji procesów rozwojowych i przeciwdziałaniu ich rozpraszaniu następującego poprzez wyznaczanie małych obszarów poza terenami dotąd zainwestowanymi);

- na terenie gminy wskazuje się obszary (określone w Załączniku nr 4 - rysunku Studium), które będą podlegać przekształceniom funkcji, a co za tym idzie stanu zagospodarowania przestrzennego. Zmianę charakteru zagospodarowania dopuszcza się dla wskazanych na rysunku Studium obszarów:
 - rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji mieszkaniowo-usługowych, zabudowy rekreacyjnej oraz towarzyszących nieuciążliwych funkcji gospodarczych (ze wskazaniem na handel i podstawowe usługi),
 - rozwoju funkcji turystycznej i usług z zakresu sportu lub rekreacji,
 - rozwoju wielofunkcyjnego z preferencjami dla rozwoju funkcji gospodarczych,
 - rozwoju energetyki wiatrowej (z podziałem na obszary lokalizacji elektrowni oraz obszary w granicach mpzp objęte oddziaływaniem akustycznym elektrowni),
- powyższe obszary określa się mianem „terenów rozwojowych gminy”,
- rozwój zagospodarowania w granicach „terenów rozwojowych gminy” powinien odbywać się na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być sporządzane sukcesywnie w miarę posiadanych środków i pojawiającej się presji na zagospodarowanie danej przestrzeni - na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się nieznaczne korekty granic w/w obszarów (korekty o charakterze technicznym - dostosowanie do podziałów geodezyjnych, naturalnych granic, itp.; powyższe korekty nie mogą zasadniczo zmieniać zasięgu obszarów),
- lokalizacja wszelkiego zainwestowania odbywać się będzie z uwzględnieniem uwarunkowań fizjograficznych poszczególnych terenów i uwarunkowań przyrodniczych i kulturowych,
- zakłada się dalszy rozwój działalności rolniczych dostosowanych do lokalnych uwarunkowań, jako podstawowej funkcji gminy, przy założeniu promowania wielofunkcyjności, czyli wprowadzaniu pozarolniczych źródeł utrzymania – dotyczy to terenów nie wskazywanych do przekształceń,
- zakłada się lokalizowanie na części obszarów gminy wykorzystywanych rolniczo, działalności turystyczno-wypoczynkowych i agroturystyki, związanych z wypoczynkiem pobytowym oraz rekreacją; na potrzeby agroturystyki możliwe wykorzystanie istniejącej zabudowy zagrodowej,
- zakłada się koncentrację inwestycji z zakresu działalności usługowych i wytwórczych w największych miejscowościach, zwłaszcza w Gostycynie, Pruszczu, Wielkiej Klonii, Wielkim Mędromierzu; dopuszcza się rozwój usług publicznych także w pozostałych miejscowościach,
- w miarę możliwości finansowych należy utrzymać istniejącą sieć usług publicznych (prowadzonych przez Gminę) i dążyć do jej wzbogacania poprzez rozwój infrastruktury w innych miejscowościach oraz poszerzanie zakresu prowadzonych instytucji; rozwój infrastruktury należy dostosować do prognozowanych zmian struktur ludności (dotyczy to zwłaszcza rozwoju infrastruktury adresowanej do ludności starszej);
- zakłada się wzmacnianie funkcji ekologicznych poprzez ograniczanie gospodarki rolnej na terenach nieprzydatnych oraz stopniowe ich zalesianie - dla obszaru całej gminy ustala się zalesianie gruntów o małej przydatności dla rolnictwa zgodnie z ustaleniami opracowania „granica polno-leśna” (opracowanie Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Bydgoszczy) przedstawionymi na rysunku Studium, a także dopuszcza się zalesianie innych terenów o małej przydatności dla rolnictwa lub w przypadku, gdy zalesienie miałooby istotne znaczenie środowiskowe, nie wskazanych na rysunku Studium,
- w stosunku do lasów na terenie całej gminy ustala się zachowanie i odtwarzanie walorów lasu poprzez prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej,
- w stosunku do lasów na terenie całej gminy ustala się ograniczanie lokalizacji zabudowy nie związanej z gospodarką leśną, a także dopuszcza się realizację małej architektury związanej z ogólnodostępną infrastrukturą rekreacyjną i turystyczną,
- dla obszaru całej gminy ustala się ochronę przed zalesieniami śródleśnych łąk oraz bagien.

2. ZASADY POLITYKI PRZESTRZENNEJ NA TERENIE GMINY

Niniejsze studium przyjmuje następujące ustalenia szczegółowe:

a) w zakresie osadnictwa i obsługi ludności ustala się:

- zasadę koncentrację mieszkalnictwa, usług i wytwórczości - przy wyznaczaniu terenów pod nową zabudowę należy przestrzegać zasady koncentracji zainwestowania i przeciwdziałania jego rozpraszania – założenie powyższe należy realizować przez:
 - uzupełnianie istniejącej zabudowy miejscowości,
 - wyznaczanie pod nową zabudowę terenów stanowiących kontynuację istniejącej zabudowy,
 - w przypadku terenów wyznaczanych poza terenami istniejącej zabudowy należy przyjąć dużą skalę planowanych przedsięwzięć (unikanie wyznaczania terenów o małej powierzchni i natężeniu, co de facto prowadziłoby do rozpraszania osadnictwa), a decyzja o ich wyznaczeniu powinna być poprzedzona pozytywną analizą szans powodzenia szybkiej realizacji zamierzeń (w przypadku wyznaczania nowych terenów poza obszarami istniejącej zabudowy, powinny się one cechować dużą skalą przestrzenną – tak by same w sobie stanowiły duże jednostki osadnicze, a jednocześnie wysoko powinna być oceniana szansa/zdolność do szybkiej i pełnej realizacji zamierzeń planistycznych – należy przeciwdziałać wyznaczaniu obszarów, które zostaną zagospodarowane tylko w części),
- poza obszarami zwartej zabudowy miejscowości wprowadza się ograniczenie lokalizowania rozproszonej zabudowy nie związanej z rolniczym użytkowaniem obszaru (tj. mieszkalnictwa jednorodzinnego, pojedynczych usług itp.), szczególnie na terenach chronionej rolniczej przestrzeni produkcyjnej określonej przepisami szczególnymi,
- ustanawia się wieś Gostycyn jako miejscowość o największej koncentracji zróżnicowanych usług oraz miejscowości Pruszcz, Wielka Klonia, Wielki Mędromierz jako ośrodki uzupełniające, szczególnie predestynowane do utrzymania istniejącej infrastruktury i lokalizacji nowych usług publicznych i komercyjnych,
- w przypadku realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej o dużej skali przestrzennej, każdorazowo należy uwzględnić zagadnienie zaspokojenia potrzeb mieszkańców w zakresie infrastruktury społecznej, zwłaszcza zapewniania bezpiecznego i komfortowego dostępu do przedszkoli i szkół oraz obsługi w zakresie kultury i dostępu do komunikacji publicznej,
- wskazuje się możliwość realizacji ogólnodostępnego zagospodarowania turystycznego związanego z rekreacją, wypoczynkiem, turystyką wodną, obsługą ruchu krajoznawczego i edukacją ekologiczną - dopuszcza się rozwój ogólnodostępnego zagospodarowania służącego tym celom (należy uwzględnić ograniczenia wynikające z uwarunkowań przyrodniczych i przepisów szczególnych), a także bazy indywidualnej w postaci ogrodów działkowych i zabudowy letniskowej. Realizacja zagospodarowania w obszarach chronionych z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów szczególnych.

b) w zakresie mieszkalnictwa ustala się:

- adaptację istniejącej zabudowy usługowej, siedliskowej i mieszkalnictwa z dopuszczeniem jej uzupełnienia, wymiany, przebudowy i rozbudowy;
- konieczność dostosowania potencjału instytucji obsługi mieszkańców do rzeczywistego zapotrzebowania (dotyczy to nie tylko aspektu zmiany liczby ale także zmiany struktur wieku ludności),
- rozwój mieszkalnictwa, usług i wytwórczości na terenach wskazywanych do zainwestowania,
- wyposażenie terenów w niezbędne urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej, w tym szczególnie porządkowanie gospodarki ściekowej oraz stosowanie proekologicznych systemów grzewczych,
- poza obszarami zwartej zabudowy miejscowości ustala się ograniczenie lokalizowania rozproszonej zabudowy nie związanej z rolniczym lub turystycznym użytkowaniem obszaru (tj. mieszkalnictwa jednorodzinnego, pojedynczych usług itp.), szczególnie na terenach chronionej rolniczej przestrzeni produkcyjnej określonej przepisami szczególnymi,

c) w zakresie rozwoju przedsiębiorczości ustala się:

- preferencje dla lokalizacji tego typu działalności w strefie przebiegu dróg wojewódzkich, ale poza obszarami objętymi ochroną przyrody i ich sąsiedztwem (w sytuacji, gdy mogłyby zachodzić niekorzystne oddziaływania na obszary chronione), w obszarach łatwo dostępnych z sieci dróg krajowych (za pośrednictwem dróg niższego rzędu) lub wojewódzkich,
- lokalizacja nowych zakładów produkcyjnych i rzemieślniczych z zachowaniem istniejących uwarunkowań fizjograficznych, pod warunkiem stosowania rozwiązań technicznych minimalizujących ujemne skutki prowadzonej działalności na środowisko oraz tworzenia naturalnych izolacji poszczególnych form gospodarowania przestrzenią od terenów przyległych,

d) w zakresie gospodarowania rolniczą przestrzenią produkcyjną ustala się:

- przeciwdziałanie wyłączeniu z produkcji rolnej gleb wysokiej przydatności (ograniczanie do przypadków szczególnie uzasadnionych),
- prowadzenie gospodarki rolnej z zachowaniem istniejących uwarunkowań przyrodniczych i fizjograficznych z zachowaniem ograniczeń wynikających z ochrony istniejących ciągów ekologicznych,
- sukcesywne zalesianie gruntów o niskiej przydatności rolniczej - zalesianie terenów gatunkami drzew występującymi w środowisku naturalnym oraz przy zachowaniu uwarunkowań fizjograficznych obszaru.

e) w zakresie realizacji zagospodarowania na obszarach objętych ochroną przyrody:

- priorytet funkcji ochronnej,
- zagospodarowanie zgodnie z przepisami regulującymi funkcjonowanie poszczególnych obszarów chronionych,
- udostępnianie terenów chronionych dla turystyki i edukacji ekologicznej w sposób, który nie będzie powodował nadmiernej antropopresji i degradacji walorów.

3. SZCZEGÓŁOWE USTALENIA DOTYCZĄCE STREF POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Dla poszczególnych stref polityki przestrzennej, niniejsze Studium przyjmuje następujące ustalenia szczegółowe:

a) dla strefy A

wskazuje się następujący profil funkcjonalny:

- dominująca funkcja – ochronna-ekologiczna (związana z ochroną zasobów środowiska przyrodniczego, w tym położeniem w granicach obszarów objętych ochroną),
- funkcja uzupełniająca – turystyczna i rekreacyjna, ekstensywne rolnictwo; w ramach istniejącej zabudowy miejscowości oraz w jej sąsiedztwie wskazuje się możliwość dalszego rozwoju wielofunkcyjnego, w tym funkcji mieszkaniowej i gospodarczej

zasady rozwoju i zagospodarowania:

- priorytet funkcji ochronnej,
- realizacja zagospodarowania i prowadzenie działalności gospodarczych zgodnie z przepisami szczegółowymi realizującymi funkcjonowanie poszczególnych obszarów objętych ochroną,
- ograniczenia wynikające z położenia w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią,
- dopuszcza się prowadzenie gospodarki leśnej przy uwzględnieniu warunków wynikających z funkcji ochronnych,
- poza terenami zabudowy miejscowości - ograniczanie realizacji zabudowy kubaturowej nie związanej z gospodarką leśną, pozyskaniem i przetwórstwem drewna oraz rekreacją i turystyką,
- dopuszcza się realizację ogólnodostępnego zagospodarowania służącego rekreacji i turystyce,
- dopuszcza się zalesianie terenów niezalesionych,
- dopuszcza się kontynuację funkcji rolniczych,
- zasada minimalizowania strat środowiska i zajętości przestrzeni związanych z rozbudową, przebudową,

podnoszeniem standardu dróg i infrastruktury technicznej w granicach strefy,

- dopuszcza się objęcie terenów leżących w strefie A, zasięgiem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego sporządzonych w celu rozwoju energetyki wiatrowej, przy czym tereny leżące w strefie A mogą być położone w zasięgu uciążliwości akustycznej elektrowni wiatrowych, ale zakazuje się lokowania elektrowni wiatrowych w strefie A.

b) dla strefy B

wskazuje się następujący profil funkcjonalny:

- funkcje dominujące – jednostka wielofunkcyjna o równorzędnym znaczeniu mieszkalnictwa, rolnictwa, działalności gospodarczych, turystyki

zasady rozwoju i zagospodarowania:

- adaptacja istniejącego zagospodarowania,
- ograniczanie realizacji nowej zabudowy rozproszonej,
- w szczególnych przypadkach (uzasadniony interes społeczny) dopuszcza się lokalizację terenów o funkcjach mieszkaniowych oraz gospodarczych poza obszarami istniejącej zabudowy,
- przy wyznaczaniu terenów pod nową zabudowę należy przestrzegać zasady koncentracji zainwestowania i przeciwdziałania jego rozpraszania – założenie powyższe należy realizować przez:
 - uzupełnianie istniejącej zabudowy,
 - wyznaczanie pod nową zabudowę terenów stanowiących kontynuację istniejącej zabudowy,
- nakaz wyposażenia terenów objętych granicami zabudowy w niezbędne urządzenia z zakresu infrastruktury technicznej, w tym szczególnie porządkowanie gospodarki ściekami i odpadami,
- dopuszcza się realizację ogólnodostępnej infrastruktury służącej rekreacji i wypoczynkowi,
- dopuszcza się realizację zagospodarowania służącego realizacji indywidualnych potrzeb w zakresie rekreacji, w postaci zabudowy letniskowej i ogrodów działkowych - lokalizacja tego typu zagospodarowania nie musi przestrzegać określonych powyżej zasad koncentracji zainwestowania, pod warunkiem wprowadzenia zakazu stałego zamieszkania oraz możliwości zapewnienia dojazdu drogą publiczną, zaopatrzenia w wodę z sieci komunalnej oraz odprowadzania ścieków do sieci komunalnej (przy braku ekonomicznego uzasadnienia dla podłączenia do sieci komunalnej, dopuszcza się obsługę za pomocą oczyszczalni przydomowych lub małych oczyszczalni zbiorczych – warunkiem są sprzyjające warunki fizjograficzne),
- realizacja zagospodarowania z uwzględnieniem ograniczeń związanych z położeniem części strefy w obrębie stref ochrony konserwatorskiej, wynikających z przepisów szczególnych,
- realizacja zagospodarowania z uwzględnieniem konieczności ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej, zwłaszcza przeciwdziałanie nieuzasadnionemu wyłączaniu z produkcji gruntów najwyższych klas bonitacyjnych,
- dopuszcza się zalesienia gruntów wykazujących niską przydatność dla rolnictwa lub terenów, w których zalesienie jest optymalną formą zagospodarowania ze względów środowiskowych,
- dopuszcza się rozwój energetyki wiatrowej oraz biogazowni na warunkach określonych w rozdziale dotyczącym zasad rozwoju infrastruktury technicznej.

WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

1. WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA

Niniejsze Studium (zgodnie z załącznikiem nr 4 – rysunkiem Studium) ustala obszary dla których, ze względu na konieczność stworzenia warunków dla rozwoju gminy, wskazuje się potrzebę sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Granice obszarów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zostaną ostatecznie określone na etapie podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzenia w/w planów. Dopuszczalne są korekty granic obszarów oznaczonych na rysunku Studium – możliwe korekty wyłącznie o charakterze technicznym, związane z doprecyzowaniem granic (uwzględnienie naturalnych granic przyrodniczych, własności gruntów,

układu drogowego, itp.). Nie dopuszcza się korekt zasadniczo zmieniających zasięgi obszarów wyznaczonych na załączniku nr 4. Dla terenów, dla których sporządzać się będzie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego zakres funkcjonalny (w oparciu o załącznik nr 4 – zgodnie z określonymi kierunkami zmian w przeznaczeniu terenów) oraz wskaźniki dotyczące zagospodarowania terenu, zostaną ostatecznie określone na etapie sporządzania w/w planów.

W stosunku do wszystkich nowo realizowanych zabudowań, ustala się wymogi:

- w zabudowie MN/U oraz w przypadku terenów P i U położonych w bezpośrednim sąsiedztwie terenów MN i MN/U wyklucza się możliwość lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- wyznaczenia odpowiedniej do charakteru zabudowy liczby miejsc parkingowych,
- zachowania wysokiej jakości architektonicznej oraz harmonizacji (pod względem wysokości, kubatury, kolorystyki, charakteru i nachylenia dachów) z terenami sąsiednimi,
- sugeruje się realizację dachów dwu i wielospadowych, z sugestią montażu instalacji do pozyskiwania energii słonecznej,
- stosowania proekologicznych systemów grzewczych dla zaopatrzenia w ciepło nowoprojektowanych budynków,
- ograniczania uciążliwości projektowanych obiektów usługowych do granic własnej działki,
- odprowadzania ścieków sanitarnych do kanalizacji sanitarnej, a w uzasadnionych przypadkach (brak ekonomicznego uzasadnienia rozwoju sieci lub czasowo – do czasu realizacji sieci; przy jednoczesnym występowaniu sprzyjających warunków fizjograficznych) – do oczyszczalni indywidualnych przydomowych lub małych systemów zbiorczych bazujących na małych oczyszczalniach,
- odprowadzania do kanalizacji deszczowej wód opadowych z utwardzonych nawierzchni parkingów oraz dróg dojazdowych i placów, po odpowiednim podczyszczeniu, zapewnienie możliwości infiltracji do gruntu niezanieczyszczonych wód opadowych.

Ustala się następujące wskaźniki zagospodarowania:

a) minimalna powierzchnia działek budowlanych:

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej w zabudowie jednorodzinnej – 900 m², z wyjątkiem zabudowy uzupełniającej w ramach istniejącego zagospodarowania miejscowości, gdzie dopuszcza się działki nie mniejsze niż 700 m²,
- dla zabudowy usługowej realizowanej w zabudowie wolnostojącej – 1000 m²,
- dla zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej – 1500 m²,
- dla zabudowy rekreacyjnej (zabudowa letniskowa) – 800 m²,
- dla zabudowy wielorodzinnej – ustalana indywidualnie w zależności od skali zabudowy, w sposób umożliwiający zachowanie wymaganej powierzchni biologicznie czynnej,

b) maksymalna wysokość zabudowy:

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej w zabudowie jednorodzinnej – do 3 kondygnacji (z poddaszem użytkowym) i 12 m,
- dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej – do 3 kondygnacji (z poddaszem użytkowym) i 12 m,
- dla zabudowy usługowej – do 4 kondygnacji,
- dla zabudowy przemysłowej oraz urządzeń infrastruktury – ustalana indywidualnie w zależności od przeznaczenia i uwarunkowań

c) minimalne wymagane wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej

- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej – 50%,
- dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 45%,
- dla zabudowy usługowej – 40%,
- dla zabudowy rekreacyjnej – 70%,
- dla zabudowy produkcyjnej – 30%
- dla zabudowy magazynowo-składowej – 20%

Parametry zabudowy nie określone w niniejszym rozdziale i nie wynikające z innych ustaleń Studium, będą określone indywidualnie na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów szczególnych i/lub z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i predyspozycji.

2. TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

Na terenie gminy z możliwości zabudowy wyłącza się:

- lasy, z wyłączeniem: terenów zabudowanych Lasów Państwowych i ciągów infrastruktury technicznej i komunikacji, ogólnodostępnej infrastruktury służącej celom rekreacji i turystyki, gruntów leśnych, które uzyskały wymaganą zgodę na wyłączenie z produkcji leśnej,
- tereny w granicach rezerwatu przyrody,
- łąki i tereny o niekorzystnych warunkach hydrogeologicznych (mokradła, tereny podmokłe),
- strefy krawędziowe dolin Brdy, Kamionki i Sępolenki (dotyczy to zboczy powyższych dolin oraz strefy wysoczyzny w sąsiedztwie tych zboczy, gdzie realizacja zabudowy zagrażałaby stabilności zboczy),
- wody powierzchniowe,
- cmentarze (z wyjątkiem zabudowy służącej wyłącznie realizacji potrzeb związanych z obrzędami religijnymi),
- strefy ochrony bezpośredniej ujęć wody (z wyjątkiem realizacji urządzeń technologicznych związanych z poborem wody),
- strefy uciążliwości obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej,
- strefy oddziaływania elektrowni wiatrowych (dla zabudowy mieszkaniowej),
- obszary w pasach drogowych dróg publicznych (z dopuszczeniem obiektów tymczasowych oraz urządzeń i obiektów do obsługi komunikacji) oraz dróg wewnętrznych.

Ponadto niektóre tereny rolne, o wysokiej przydatności rolniczej gleb (na mocy przepisów szczególnych) wymagają zgody na wyłączenie z produkcji rolnej. W obszarach chronionych oraz w obszarach objętych strefami ochrony konserwatorskiej – realizacja zabudowy zgodnie z przepisami odrębnymi.

OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

Wszystkie działania związane z zagospodarowaniem przestrzennym i szeroko rozumianym rozwojem gminy muszą uwzględniać dążenie do zachowania, wzmocnienia lub odnowy naturalnych zasobów przyrody oraz powinny być realizowane z uwzględnieniem prawidłowości funkcjonowania ekosystemów. W planowaniu przestrzennym wymagane jest uwzględnienie wymogów równowagi ekologicznej pomiędzy elementami naturalnymi i antropogennymi. Powierzchnię ziemi można wykorzystywać jedynie zgodnie z planami zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem przepisów w ochronie środowiska i ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W polityce rozwoju gminy należy dążyć do poprawy stanu elementów najsilniej zdegradowanych, do których bez wątplenia zaliczają się wody powierzchniowe. Zagadnienie to wymaga współpracy z sąsiednimi samorządami, a sanacja stanu wód jest procesem złożonym i długotrwałym. Niezbędnym zadaniem jest uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej poprzez dalszą realizację sieci kanalizacyjnej wraz z zabezpieczeniem odbioru ścieków. Do czasu realizacji kanalizacji nieczystości płynne należy utylizować bądź w punktach zlewnych oczyszczalni, bądź w oczyszczalniach przydomowych (ewentualnie w małych systemach zbiorczych obsługiwanych przez małe oczyszczalnie – powyższe jest możliwe tylko jako rozwiązanie czasowe lub przy braku finansowego uzasadnienia realizacji sieci zbiorczej, gdy przeszkody nie stanowią warunki fizyczno-geograficzne).

Znaczna część gminy objęta jest formami ochrony o różnej randze i reżimach ochronnych. Realizacja zagospodarowania w tych obszarach z uwzględnieniem priorytetu ochrony przyrody, w oparciu o akty prawne

regulujące zasady ich funkcjonowania.

Ważnym zagadnieniem jest poprawa lokalnych warunków aerosanitarnych, zwłaszcza w miejscowościach o dużej koncentracji zabudowy. W części gminy problemem jest hałas i zanieczyszczenia pochodzenia komunikacyjnego. W zakresie gospodarki odpadami zakłada się ich segregację i zabezpieczenie odbioru oraz utylizację. Zieleń parków (wiejskich, podworskich, itp.) wymaga ochrony przed degradacją ich walorów przyrodniczych, krajobrazowych i funkcjonalnych, a także odbudowy (pod nadzorem konserwatorskim) w parkach, które uległy degradacji. Ochrony wymagają także wszelkie inne tereny zielone, w tym również remizy śródpolne, zbiorowiska bagienne, torfowiska i gleby pochodzenia organicznego. Niezbędne jest zachowanie trwałości lasów i wykorzystanie ich różnych funkcji. Lasy wymagają także poprawy stanu sanitarnego i maksymalnego ograniczenia procesów degradujących środowisko leśne. Niezbędna jest kontynuacja procesu zalesiania terenów o niskiej przydatności dla rolnictwa, zgodnie z obowiązującymi ustaleniami opracowania "granica polno-leśna". Dopuszcza się także zalesienia innych obszarów o niskiej przydatności dla rolnictwa lub obszarów, w których zalesienie będzie stanowiło optymalny sposób zagospodarowania terenu ze względów środowiskowych.

Projektowane i przewidywane do realizacji obiekty budowlane winny posiadać duże walory estetyczne i architektoniczne, uwzględniające kompleksowe potrzeby ochrony środowiska oraz lokalne tradycje.

W strefie krawędziowej Brdy na wysokości Piły oraz Łyskowa istnieją osuwiska, ponadto wysoka i stroma skarpa doliny Brdy stwarza w tym rejonie, a także poniżej Piły realne zagrożenie wystąpienia kolejnych ruchów masowych. Oprócz doliny Brdy, także zbocza dolin Kamionki i Sępolenki na dosyć długich odcinkach są przez Państwowy Instytut Geologiczny wskazywane jako „predysponowane do występowania ruchów masowych”. Zgodnie z informacją Państwowego Instytutu Geologicznego, na obecnym etapie prac nad identyfikacją terenów zagrożonych ruchami osuwiskowymi: „są to jedynie ogólne i wstępne dane informujące o możliwej predyspozycji obszarów (wynikającej głównie z budowy geologicznej i morfologii) do rozwoju ruchów masowych w poszczególnych powiatach pozakarpaccich, nie potwierdzone zwiadem terenowym, dlatego nie można ich wykorzystywać przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego”. Tereny te – przedstawione na Załączniku nr 4, powinny być przedmiotem dalszych szczegółowych badań, które określą rzeczywiste ryzyko zachodzenia tego typu procesów oraz pozwolą na identyfikację sposobów ochrony i zabezpieczeń, ale także określą, jakiego rodzaju zagospodarowanie i działalności mogą być realizowane zarówno w tych obszarach, jak i ich sąsiedztwie. Przy obecnym dosyć ogólnym poziomie wiedzy na temat rzeczywistego ryzyka, nie można ich traktować jako obszarów bezwzględnie wykluczanych z możliwości realizacji zagospodarowania.

Prawo geologiczne nakłada na inwestorów obowiązek uzyskania koncesji na poszukiwanie, dokumentowanie i eksploataowanie wszystkich rodzajów kopalin pospolitych. Podejmowanie decyzji o eksploatacji surowców winno uwzględniać możliwość powstania leja depresyjnego, pogarszającego stosunki wodne na terenach sąsiednich, jak też niebezpieczeństwo degradacji krajobrazu i związany z eksploatacją surowców - wzmożony ruch pojazdów i maszyn. Na terenie gminy, w strefie B, dopuszcza się prowadzenie prac poszukiwawczych i ewentualne prowadzenie eksploatacji surowców mineralnych – na warunkach wynikających z przepisów szczególnych. Wymagane jest poprzedzenie rozpoczęcia eksploatacji szczegółową analizą oddziaływań na środowisko, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień ochrony krajobrazu, stosunków wodnych, uciążliwości dla mieszkańców oraz możliwości technicznych transportu urobku, a także optymalnego sposobu rekultywacji wyrobiska poeksploatacyjnego.

Na terenie gminy obowiązują ograniczenia wynikające z objęcia jej strefą ochrony pośredniej zewnętrznej ujęcia wód powierzchniowych Czyżkówko (decyzja Wojewody Bydgoskiego OŚ-X-6210/104/98 z dnia 14.12.1998 r. zmieniona decyzją Wojewody Kujawsko-Pomorskiego znak OS-II-6210/08/99 z dnia 4.05.1999 r.).

Na terenie gminy ochronie podlegają:

- tereny leżące w granicach rezerwatu przyrody Dolina Rzeki Brdy
- tereny leżące w granicach Tucholskiego Parku Krajobrazowego
- tereny leżące w otulinie Tucholskiego Parku Krajobrazowego
- tereny leżące w granicach Krajeńskiego Parku Krajobrazowego
- tereny leżące w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny rzeki Kamionki,

- tereny leżące w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny rzeki Sępolenki
- tereny leżące w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Zalewu Koronowskiego,
- tereny leżące w granicach obszaru PLH040023 sieci Natura 2000 - Doliny Brdy i Stążki w Borach Tucholskich (dyrektywa siedliskowa)
- tereny leżące w granicach obszaru PLB220009 sieci Natura 2000 - Bory Tucholskie (dyrektywa ptasia)
- użytki ekologiczne,
- parki podworskie oraz pozostałości parków (ochrona konserwatorska) – w Kamienicy, Małej Klonii (2), Wielkiej Klonii, Motylu i Łyskowie
- pomniki przyrody.

Przepisy szczególne zawierają zasady gospodarowania na terenach objętych ochroną.

Wskazuje się potrzebę monitoringu i cyklicznego raportowania stanu przyrody na terenie gminy.

Ustala się następujące szczegółowe działania w zakresie ekopolityki:

- bezwzględne podporządkowanie kierunków i zasad zagospodarowania obszarów chronionych zasadom wynikającym z przepisów szczegółowych, w tym aktów prawnych regulujących funkcjonowanie tych obszarów,
- realizację gminnego systemu kanalizacyjnego z zapewnieniem odbioru ścieków,
- realizację indywidualnych oczyszczalni ścieków w obszarach które nie zostaną podłączone do systemu kanalizacji ,
- przeciwdziałanie zanieczyszczeniom wód wskutek działalności rolniczej,
- racjonalne gospodarowanie odpadami z segregacją i zapewnieniem odbioru odpadów,
- ochrona korytarzy ekologicznych – na terenie gminy dotyczy to objętych ochroną korytarzy dolin rzek - doliny Brdy, doliny Kamionki oraz doliny Sępolenki (korytarze zawierają się w granicach obszarów chronionych),
- ochronę ujęć wód podziemnych na potrzeby komunalne,
- ochronę powietrza poprzez eliminację tradycyjnych źródeł ciepła na rzecz paliw ekologicznych oraz stosowanie środków technicznych skutecznie redukujących emisję zanieczyszczeń,
- dążenie do wymiany pieców na paliwo stałe na piece zużywające paliwo płynne (olej) lub gazowe,
- wspieranie rozwoju systemów energii odnawialnych, bazujących na biomasie, energii słonecznej, energii geotermalnej, siłowniach wiatrowych,
- przeciwdziałanie degradacji walorów krajobrazu, związanych z realizacją elektrowni wiatrowych, urządzeń przemysłowych, itp. - każdorazowo decyzja o podjęciu realizacji inwestycji zawierającej dominanty wysokościowe powinna być poprzedzona analizą wpływu na krajobraz,
- ochronę obszarów o szczególnych walorach przyrodniczo-krajobrazowych, poprzez wdrażanie programów promocji rolnictwa ekologicznego oraz ochrony krajobrazu i różnorodności biologicznej,
- wykorzystywanie zasobów glebowych zgodnie z ich predyspozycjami,
- pielęgnację istniejących elementów zieleni oraz wprowadzanie nowych rodzimych elementów zieleni zwłaszcza zadrzewień i zakrzewień śródpolnych (pasy i szpalery drzew i krzewów) - spełniających także rolę wiatrochronną - usytuowanych równolegle do osi korytarzy i ciągów ekologicznych oraz wokół obniżeń wysoczyznowych tzw. „oczek wodnych”,
- eliminację istniejących barier ekologicznych (obszarów konfliktowych z punktu widzenia funkcjonowania środowiska) ograniczających swobodną migrację zwierząt np. budowa odpowiedniej szerokości przepustów na ciekach (mostki), drogach; w przypadku lokalizacji większych obiektów kubaturowych sytuowanie ich wzdłuż osi korytarzy ekologicznych.
- zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemów melioracyjnych,
- kontynuowanie dolesień w powiązaniu z systemem ekologicznym,
- propagowanie świadomości ekologicznej wśród społeczności gminy,
- ograniczanie hałasu, zanieczyszczeń i zagrożeń bezpieczeństwa wynikających z ruchu komunikacyjnego - w miejscach i obszarach narażonych na duży hałas i zanieczyszczenia oraz zagrożenia bezpieczeństwa ludności związane z ruchem komunikacyjnym, należy przedsięwziąć działania zmierzające do ich ograniczenia metodami administracyjnymi (ograniczenie szybkości,

tonażu), technicznymi (oddalenie zabudowy od dróg, ekrany akustyczne, poprawa bezpieczeństwa w miejscach przejść dla pieszych i włączania się do ruchu) i biologicznymi (pasy zieleni izolacyjnej).

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

Na terenie gminy obowiązują strefy ochrony konserwatorskiej i archeologicznej (przedstawione na rysunku Studium):

- Strefa „A” - strefa pełnej ochrony konserwatorskiej, obejmująca obszary szczególnie wartościowe, do bezwzględного zachowania. Wszystkie prace powinny być uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- Strefa „B” - strefa ochrony konserwatorskiej obejmująca obszar podlegający rygorom w zakresie utrzymania zasadniczych elementów istniejącej substancji o wartościach kulturowych oraz charakteru w skali nowej zabudowy. Uzgadniane z wojewódzkim konserwatorem zabytków winny być przebudowy obiektów zabytkowych, lokalizacje nowych obiektów, korekty układu przestrzennego.
- Strefa „W” - strefa ochrony archeologicznej obejmująca rozpoznane potencjalne obszary występowania stanowisk archeologicznych. Uzgadniane winny być wszelkie prace ziemne projektowane na obszarze strefy.

Dominującymi kierunkami działań w odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków, powinna być:

- rewaloryzacja i konserwacja rozumiana jako utrzymanie bądź przywrócenie wartości historyczno-kulturowych z jednoczesnym dostosowaniem do współczesnych standardów cywilizacyjnych w ściśle określonym i wyważonym zakresie. Powyższe dotyczy zarówno zespołów sakralnych jak i zespołów dworsko-parkowych. Obejmować powinno również ich bezpośrednie otoczenie z uwagi na konieczność zachowania historycznych relacji przestrzennych, w tym zwłaszcza utrzymanie urządzeń wspomagających (np. ogrodzeń, kaplic) a także zieleni towarzyszącej w obrębie działek, na których obiekty te są zlokalizowane.
- utrzymanie a tam gdzie jest to możliwe odtworzenie układu kompozycyjnego i hydrograficznego, pielęgnacja i konserwacja z uzupełnieniami ubytków i nowymi nasadzeniami na podstawie specjalistycznej dokumentacji, sukcesywna likwidacja obiektów i funkcji kolizyjnych - w odniesieniu do parków dworskich,
- pełna ochrona, zwłaszcza przed działalnością inżynierską, budowlaną z zachowaniem istniejącego układu topograficznego oraz sposobu użytkowania - w odniesieniu do stanowisk o własnej formie krajobrazowej (grodzisk).

Ochrona elementów nie objętych ochroną prawną poprzez wpisanie do rejestru zabytków winna być podporządkowana niżej wymienionym działaniom i powinna polegać na:

a) dla zespołów dworsko-parkowych:

- na utrzymaniu jednej własności obejmującej tereny parku i grunty pod dworem oraz sam dwór,
- na przywracaniu (tam gdzie jest to możliwe) jedności władania (własności),
- na odstąpieniu od dalszych parceli,

b) dla obiektów architektury (dworów, obiektów techniki, dawnych szkół, domów mieszkalnych itp.)

- na utrzymaniu istniejącej zabudowy w należytym stanie technicznym, z dopuszczeniem zmiany funkcji obiektu i podniesieniem standardu wyposażenia techniczno-użytkowego, z zastrzeżeniami dotyczącymi zachowania w maksymalnym stopniu, a tam gdzie jest to możliwe, odtworzeniu historycznej kompozycji obiektu (wysokość, kształt, układ eksponowanych elewacji, kształt dachu, rozmieszczenie, wielkość i proporcje otworów), zewnętrznego detalu architektonicznego, a także dostosowaniu nowej funkcji i nowego programu użytkowego do specyfiki obiektu,
- na zachowaniu, w przypadku remontów, historycznego detalu architektonicznego i wyposażenia wnętrza (o ile występują),
- na zachowaniu historycznych relacji przestrzennych i obiektów wspomagających (np. zabudowa gospodarcza przy szkołach, zabudowa gospodarcza towarzysząca zabudowie siedliskowej) oraz zieleni

towarzyszącej w obrębie działek, na których są zlokalizowane,

c) dla parków:

- na utrzymaniu (a tam gdzie jest to możliwe odtworzeniu) układu kompozycyjnego (uksztaltowanie powierzchni, aleje, kompozycje zieleni) i hydrograficznego,
- na pielęgnacji i konserwacji zieleni,
- na uzupełnieniu ubytków i nowych nasadzeniach wyłącznie na podstawie specjalistycznych dokumentacji,
- na sukcesywnej likwidacji funkcji i obiektów kolizyjnych,
- na zachowaniu i konserwacji historycznych elementów małej architektury (np. ogrodzeń, bram, itp.),

d) dla zabudowy gospodarczej:

- na utrzymaniu w należytym stanie technicznym, z dopuszczeniem zmiany funkcji i podniesieniem standardów wyposażenia,
- na dopuszczeniu likwidacji zużytych technicznie lub grożących katastrofą budowlaną obiektów, z zaleceniem lokalizacji nowej zabudowy, dostosowanej gabarytem i lokalizacją do zabudowy likwidowanej,

e) dla elementów małej architektury (kaplic przydrożnych, gołębników, itp.):

- na ochronie przed dewastacją i bieżących pracach konserwacyjnych, z maksymalnym zachowaniem pierwotnego wyrazu architektonicznego,

f) dla cmentarzy przykościelnych i cmentarzy położonych poza obszarami zabudowy wsi:

- na zakazie lokalizacji obiektów i urządzeń kolidujących z pierwotną funkcją,
- na ochronie zachowanych elementów, uporządkowaniu i podkreśleniu symboliki miejsca, poprzez utrzymanie bądź uczytelnienie zachowanego układu alejek, kwater, ochronę nagrobków, krzyży, zachowanego drzewostanu, likwidację samosiejek, wyłącznie na podstawie specjalistycznego opracowania.

g) na obszarach koncentracji stanowisk archeologicznych nie posiadających własnej formy krajobrazowej występuje konieczność wykonania archeologicznych badań wykopaliskowych poprzedzających procesy inwestycyjne. Wiąże się to z obowiązkiem wyprzedzającego zawiadomienia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o przystąpieniu do przygotowań inwestycji.

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA W ZAKRESIE ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

W zakresie rolniczej przestrzeni produkcyjnej ustala się następujące kierunki i zasady:

- ochrona gleb najwyższej jakości przed przeznaczeniem nierolniczym oraz degradacją wskutek niewłaściwej kultury rolnej,
- ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej przed erozją,
- wykorzystywanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej z dostosowaniem kierunków produkcji, jej intensywności, kultury rolnej do walorów i ograniczeń przyrodniczych,
- wyłączanie z produkcji rolnej gruntów o najniższej przydatności, ze względu na bonitację lub szczegółowe warunki położenia (wielkość, kształt, itp.) oraz ich przeznaczenie pod zalesienie lub innego rodzaju użytkowanie nierolnicze,
- wdrażanie proekologicznych technologii oraz poprawa standardów sanitarnych produkcji,
- przeciwdziałanie degradacji i zanieczyszczeniu środowiska przyrodniczego,
- poprawa jakości życia ludności rolniczej oraz warunków funkcjonowania gospodarstw, poprzez: przeciwdziałanie bezrobociu i wspieranie restrukturyzacji rynku pracy w celu przechodzenia do działalności pozarolniczych, poprawę jakości wykształcenia, rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich ze szczególnym uwzględnieniem przetwórstwa lokalnych produktów rolnych, poprawę wyposażenia w zakresie infrastruktury technicznej, wsparcie dla poprawy jakości i rozbudowy budynków i urządzeń służących produkcji rolnej, wprowadzanie do gospodarstw technologii proekologicznych, wspieranie działań producentów rolnych,
- wspieranie rozwoju agroturystyki,
- wspieranie upraw roślin energetycznych (z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z przepisów

szczegółowych).

Dopuszcza się realizację zbiorników retencyjnych na potrzeby rolnictwa oraz w celach przeciwpowodziowych. Nie wyznacza się lokalizacji. Ewentualna realizacja na podstawie przepisów szczegółowych.

W stosunku do obszarów leśnych ustala się następujące kierunki i zasady:

- zwiększanie lesistości gminy (zgodnie z uwarunkowaniami środowiskowymi),
- zalesianie terenów nieprzydatnych dla rolnictwa,
- zachowanie i wzbogacanie funkcji lasów, zwłaszcza funkcji ekologicznych,
- poprawa stanu sanitarnego lasów,
- zapobieganie degradacji i zanieczyszczania lasów,
- prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z organizacją zrębów i nasadzeń,
- wykorzystanie lasów dla turystyki, rekreacji oraz edukacji ekologicznej.

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA W ZAKRESIE ROZWOJU TURYSTYKI I WYPOCZYNKU

Gmina wykazuje korzystne warunki rozwoju turystyki i rekreacji. Występują tu walory zaliczane do cennych i mogące stanowić podstawę dla rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowej. Należy zakładać, że działalności o takim charakterze mogą odgrywać zauważalną rolę w bazie ekonomicznej gminy oraz jako źródło utrzymania mieszkańców.

Rozwój sfery usług turystycznych podporządkowany jest zasadzie ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych i nie może stać w sprzeczności z tymi zasadami.

Wskazuje się przede wszystkim na możliwość rozwoju na terenie gminy następujących rodzajów działalności turystyczno-wypoczynkowych:

- nawiązanie współpracy z gminami sąsiednimi o wysokiej atrakcyjności dla turystyki, w celu stworzenia zintegrowanego produktu turystycznego dla Borów Tucholskich,
- wypoczynek pobytowy w bazie ogólnodostępnej i indywidualnej, bazujący na walorach lasów, jezior i rzek,
- produkt kulturowy związany ze skansenem w Pile,
- turystyka specjalistyczna – wodna (spływy kajakowe),
- rekreacja związana z turystyką pieszą i rowerową,
- turystyka wędrowska związana z atrakcyjnością krajobrazową gminy,
- edukacja ekologiczna na bazie form chronionych (zwłaszcza realizacja zielonej szkoły i ścieżek edukacyjnych),
- agroturystyka i turystyka wiejska,
- wypoczynek sobotnio-niedzielny i urlopowy oraz codzienna rekreacja (w okresie wiosenno-jesiennym) w bazie ogrodów działkowych i zabudowie letniskowej.

W Studium ustala się:

- utrzymanie we właściwym stanie oznakowania i zagospodarowania, istniejących szlaków pieszych i rowerowych oraz wyznaczanie nowych szlaków w terenach, gdzie jest to uzasadnione potencjałem kulturowym lub przyrodniczym, a wprowadzenie ruchu nie spowoduje nadmiernego negatywnego oddziaływania na powyższe walory,
- dokonanie waloryzacji gminy pod kątem przydatności dla turystyki rowerowej, mającej na celu wyznaczenie i realizację bezpiecznych tras rowerowych służących turystyce i rekreacji,
- dokonanie waloryzacji gminy pod kątem przydatności dla sportów zimowych, zwłaszcza narciarstwa biegowego, mającej na celu wyznaczenie i realizację zagospodarowania służącego ich rozwojowi,
- utrzymanie we właściwym stanie ogólnodostępnej infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej – zwłaszcza kąpielisk, parkingów, miejsc postojów i parkingów umożliwiających penetrację turystyczną gminy,
- zagospodarowanie terenu kopalń w Pile w formie skansenu kulturowego, udostępnionego do

- zwiedzania, wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą,
- prowadzenie działalności promocyjnej – udostępnianie folderów, map i plakatów o walorach i atrakcjach turystycznych gminy oraz organizowaniu imprez kulturalnych i sportowych o znaczeniu i zasięgu regionalnym promujących gminę jako obszar atrakcyjny,
- opracowanie programu zagospodarowania wolnego czasu mieszkańców, w tym intensyfikacja organizacji imprez masowych oraz aktywna działalność gminnych instytucji kultury,
- wyposażenie ciekawych krajobrazowo fragmentów gminy w odpowiednie urządzenia pozwalające na właściwą ekspozycję walorów przyrodniczo – kulturowych dla potencjalnych turystów a w szczególności: budowę punktów widokowych, budowę parkingów w potencjalnych miejscowościach turystycznych i przy wybranych punktach widokowych, zabezpieczenie właściwej ekspozycji najciekawszych krajobrazowo fragmentów gminy, ewentualne wytyczenie szlaków turystycznych i ścieżek rowerowych.

Istotnym zadaniem jest zaspokojenie potrzeb mieszkańców gminy w zakresie zagospodarowania wolnego czasu, realizowane przede wszystkim przez urządzenie i utrzymywanie we właściwym stanie przestrzeni publicznych (baza sportowa, place zabaw, parki, zieleńce, place służące realizacji imprez, itp.), atrakcyjną ofertę gminnych instytucji kulturalnych oraz organizację imprez plenerowych o charakterze masowym (o profilu kulturalnym, kulturowym, sportowym, itp.). Baza tego typu powinna być rozwijana w każdej z miejscowości.

Realizacja zagospodarowania służącego indywidualnemu (domy letniskowe, ogrody działkowe) oraz zbiorowemu (baza noclegowa) wypoczynkowi – na zasadach określonych w rozdziałach: „Szczegółowe ustalenia dotyczące stref polityki przestrzennej” oraz „Wskaźniki dotyczące zagospodarowania”.

KIERUNKI ROZWOJU W ZAKRESIE KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI

W zakresie komunikacji przyjęto następujące generalne ustalenia:

1. Drogi publiczne w gminie ze względu na funkcje w sieci drogowej dzielą się na następujące kategorie:
 - drogi wojewódzkie
 - drogi powiatowe
 - drogi gminne
2. Dla dróg w celu określenia wymagań technicznych i użytkowych ustala się następujące klasy:
 - drogi wojewódzkie - klasa Z - droga zbiorcza (droga nr 241) lub klasa G - droga główna (droga nr 237)
 - drogi powiatowe - klasa Z - drogi zbiorcze lub klasa G - drogi główne
 - drogi gminne - klasa L - drogi lokalne
3. Ulice leżące w ciągu dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych należą do tej kategorii co te drogi.
4. Szerokość dróg w liniach rozgraniczających powinna wynosić co najmniej:

- droga wojewódzka klasy G	- 25,0 m
- droga wojewódzka klasy Z	- 20,0 m
- drogi powiatowe klasy G	- 25,0 m
- drogi powiatowe klasy Z	- 20,0 m
- drogi gminne klasy L	- 15,0 m
- drogi gminne klasy D	- 15,0 m
5. W przebiegu dróg przez tereny zabudowane należy ograniczać niekorzystne oddziaływania ruchu drogowego na środowisko oraz na warunki życia i bezpieczeństwo mieszkańców – za pomocą metod administracyjnych (ograniczenie szybkości, tonażu), technicznych (oddalenie zabudowy od dróg, ekrany akustyczne, poprawa bezpieczeństwa w miejscach przejść dla pieszych i włączania się do ruchu) i biologicznych (pasy zieleni izolacyjnej).
6. Realizacja obejścia miejscowości Gostycyn i Kamienica oraz Łyskowo w przebiegu drogi wojewódzkiej nr 237.

7. Na terenie gminy dopuszcza się realizację południowej obwodnicy miasta Tuchola w przebiegu drogi wojewódzkiej nr 240. Na Załączniku nr 4 (rysunku studium) przedstawiono wariantowo najbardziej prawdopodobne przebiegi obwodnicy. Dopuszcza się realizację na terenie gminy innego przebiegu powyższej drogi.
8. Przebudowa i poprawa standardu dróg powiatowych na terenie gminy w celu dostosowania parametrów geometrii dróg i skrzyżowań oraz nawierzchni do wymogów odpowiadających drogom klasy - Z lub klasy - G oraz zapewnienia wymaganego poziomu bezpieczeństwa.
9. W pierwszej kolejności należy poprawiać jakość dróg powiatowych zapewniających połączenia z Tucholą lub drogami wyższej rangi (zwłaszcza drogami nr 237, 241 oraz znajdującymi się poza terenem gminy 25 i 240) służącymi codziennej komunikacji z Tucholą i Bydgoszczą oraz zapewniającymi dostępność zewnętrzną gminy.
10. Przebudowa i poprawa standardu dróg gminnych - do właściwych parametrów technicznych i użytkowych przypisanych drogom klasy - L, przede wszystkim zmierzająca do wyrównania i utwardzenia nawierzchni. W pierwszej kolejności działaniami należy objąć drogi gminne zapewniające komunikację z miejscowościami lub przysiółkami które nie są dostępne za pomocą dróg wyższej kategorii.
11. Dopuszcza się budowę nowych dróg oraz przejmowanie w zasób gminny dróg zakładowych i prywatnych.
12. Rozwój urządzeń komunikacyjnych, obsługujących wzrastający ruch drogowy, czyli miejsc obsługi podróżnych (MOP-ów) o funkcji wypoczynkowej lub wypoczynkowo-usługowej wyposażonych stosownie do potrzeb - w parkingi, gastronomię, handel i stację paliw.
13. Realizacja lokalnych dróg rowerowych dla celów komunikacyjnych - stwarzających możliwość dojazdów do pracy, szkół, usług, gwarantujących pełne bezpieczeństwo ich użytkownikom oraz celów turystyczno - rekreacyjnych.
14. Rozbudowa i zmiana organizacji systemu transportu publicznego w celu ułatwienia komunikacji w relacjach: obszar gminy - Tuchola obszar gminy - Bydgoszcz.
15. W stosunku do linii kolejowej nr 241 (Tuchola – Koronowo) ustala się konieczność utrzymania torów oraz towarzyszącej infrastruktury w stanie technicznym umożliwiającym prowadzenie ruchu pasażerskiego i towarowego.
16. W stosunku do linii kolejowej nr 240 (Więcbork-Świecie) ustala się konieczność utrzymania torów oraz towarzyszącej infrastruktury w stanie technicznym umożliwiającym przywrócenie ruchu o charakterze turystycznym.
17. Rzeki Brda, Kamionka i Sępólna pełnią rolę dróg wodnych o znaczeniu turystycznym (wodne szlaki turystyczne) i należy je utrzymywać w stanie umożliwiającym pełnienie tej funkcji (dotyczy to drożności oraz infrastruktury obsługi turystów), przy uwzględnieniu priorytetu funkcji ochronnej oraz ograniczeń wynikających z położenia rzek w obszarach objętych ochroną.

2. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - GOSPODARKA WODNO-ŚCIEKOWA

Zaopatrzenie w wodę

W celu zapewnienia właściwego zaopatrzenia gminy w wodę, przyjmuje się następujące ustalenia:

1. Zaopatrzenie w wodę za pomocą istniejących ujęć i stacji uzdatniania wody w Wielkim Mędromierzu, Pruszczu, Pile.
2. Utrzymanie w stanie pełnej sprawności ujęcia rezerwowego w Kamienicy.
3. Dopuszcza się unowocześnianie, przebudowę, rozbudowę powyższych ujęć i stacji uzdatniania wody w celu zapewnienia bezawaryjności oraz właściwych parametrów dostarczanej wody.
4. Dopuszcza się realizację nowych ujęć w razie zaistnienia potrzeby – ewentualna realizacja poprzedzona opracowaniem dokumentacji hydrogeologicznej i ewentualnym wyznaczeniem stref ochronnych.
5. W strefach ochronnych ujęć wody – warunki zagospodarowania wg przepisów szczegółowych oraz zgodnie z indywidualnie określonymi zasadami dla poszczególnych stref ochronnych.
6. Adaptuje się istniejące ujęcia zakładowe.
7. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się realizację nowych ujęć zakładowych pod warunkiem uzyskania stosownych zezwoleń.

8. Dopuszcza się sukcesywną rozbudowę systemu wodociągowego w celu pełnej obsługi mieszkańców.
9. Dopuszcza się przebudowy oraz poprawę jakości polegające na wymianie starych odcinków sieci na nowe.
10. Dopuszcza się budowę nowych odcinków dla obsługi terenów przewidzianych pod zabudowę.

Odprowadzenie ścieków

Na terenie gminy wyznaczono aglomerację kanalizacyjną „Gostycyn”, której obszar obejmuje wsie: Gostycyn, Kamienica, Pruszcz, Mała Klonia, Wielka Klonia, Łyskowo, Przyrowa, Bagienica, Wielki Mędromierz, położone w Gminie Gostycyn oraz wsie: Mąkowsko, Lucim, położone w Gminie Koronowo.

Przewiduje się kompleksowe rozwiązanie gospodarki ściekowej obejmujące obszar większości gminy, polegające na odprowadzeniu ścieków do oczyszczalni ścieków w Gostycynie za pomocą sieci grawitacyjno-tłocznej. Wśród szczegółowych działań wskazuje się:

- konieczność realizacji sieci kolektorów i przepompowni umożliwiających podłączanie kolejnych miejscowości, w tym zwłaszcza obsługa terenów wskazanych do rozwoju gospodarczego oraz dla rozwoju zabudowy mieszkaniowej,
- dopuszcza się rozbudowę oczyszczalni w Gostycynie lub budowę nowej oczyszczalni,
- w uzasadnionych przypadkach konieczność realizacji kanalizacji deszczowej wraz z organizacją podczyszczania wód opadowych,
- w przypadku nowych terenów zabudowy mieszkaniowej, realizacja sieci kanalizacyjnej powinna być działaniem wyprzedzającym, a nie wtórnym, w stosunku do realizacji zabudowy,
- dopuszcza się czasowe funkcjonowanie oczyszczalni zakładowych – do czasu zaistnienia technicznych możliwości podłączenia obsługiwanych zakładów do sieci komunalnej i obsługi za pomocą oczyszczalni w Gostycynie.

W miejscowościach nieobjętych granicami aglomeracji, zakłada się docelowy rozwój sieci kanalizacyjnej, a do czasu jej realizacji - obsługę w oparciu o oczyszczalnie przydomowe lub wywóz nieczystości do punktu zlewnego.

Wprowadza się obowiązek podłączenia do sieci kanalizacyjnej, a w przypadku braku technicznej możliwości - obsługę za pomocą oczyszczalni indywidualnych lub małych zbiorczych, ogrodów działkowych i zabudowy letniskowej.

Rozwój sieci powinien być realizowany w oparciu o aktualną koncepcję realizacji gospodarki wodno-ściekowej dla gminy, która powinna określać szczegółowy zakres i harmonogram działań w tym zakresie.

Melioracje

Urządzenia melioracyjne wymagają stałej konserwacji oraz rozbudowy.

W zakresie melioracji ustala się:

1. Przebudowę i odbudowę istniejącej melioracji.
2. Utrzymanie istniejącej melioracji we właściwym stanie technicznym zgodnie z przepisami odrębnymi.
3. Przebudowę i unowocześnianie urządzeń technicznych służących nawadnianiu i odwadnianiu.
4. W stosunku do cieków należących do melioracji podstawowych i szczegółowych ustala się 5 m (w stosunku do obu brzegów cieku) szerokości pas technologiczny, wolny od urządzeń infrastruktury technicznej, niezbędny dla prowadzenia prac w zakresie melioracji i regulacji dla potrzeb warunków przepływu wód i ochrony przeciwpowodziowej.

3. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - ENERGETYKA

Istniejący system zasilania energetycznego zabezpiecza aktualne i przewidywane potrzeby gminy. W okresie perspektywicznym wymagana będzie modernizacja i dalsza rozbudowa sieci zasilającej dla odbiorców energii elektrycznej 15 kV, przez budowę nowych stacji transformatorowych sn/nn, oraz linii niskiego napięcia.

Lokalizację nowych linii winny być podporządkowane zasadom ochrony krajobrazu i zasadnego trasowania z uwzględnieniem ochrony obiektów i terenów chronionych ustawowo. Konieczność realizacji nowych inwestycji energetycznych będzie zależna od zapotrzebowania zgłaszanego przez odbiorców.

Ustala się następujące ogólne zasady realizacji zagospodarowania w sąsiedztwie infrastruktury elektroenergetycznej:

- wyznacza się strefy technologiczne terenów wokół projektowanych i istniejących linii elektroenergetycznych napowietrznych, w poziomie nie mniejsze niż:
 - dla linii WN - 110 kV - 40 m (20 m po każdej ze stron od środka linii);
 - dla linii SN - 15 kV (20 kV) - 12 m (6 m po każdej ze stron od środka linii);
 - dla linii nn - 0,4 kV - 4 m (2 m po każdej ze stron od środka linii);
- w strefach technologicznych obowiązuje w szczególności zakaz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym, w tym obowiązuje szerokość pasa wycinki podstawowej drzew na trasie linii wg przepisów odrębnych.
- na trasach projektowanych i istniejących linii kablowych obowiązuje zakaz zabudowy oraz nasadzeń drzew oraz krzewów o rozbudowanym systemie korzeniowym.
- wszystkie obiekty przewidywane do budowy, przebudowy lub remontu w zbliżeniu lub na skrzyżowaniu z infrastrukturą techniczną elektroenergetyczną podlegają przepisom odrębnym (w uzgodnieniu z gestorem sieci).
- dopuszcza się budowę, przebudowę, remont i utrzymania istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej na podstawie przepisów odrębnych (w uzgodnieniu z gestorem sieci).
- dopuszcza się prawo do podziału istniejących działek celem wydzielienia terenów dla lokalizacji stacji transformatorowych zgodnie przepisami odrębnymi (w uzgodnieniu z gestorem sieci).
- zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się z budowanej, przebudowywanej, remontowanej i istniejącej infrastruktury technicznej elektroenergetycznej na podstawie przepisów odrębnych (w uzgodnieniu z gestorem sieci).

A. W zakresie infrastruktury elektroenergetycznej przesyłowej, ustala się:

Na terenie gminy nie planuje się realizacji infrastruktury przesyłowej energii elektrycznej, ale dopuszcza się jej realizację w przypadku zaistnienia konieczności.

W przypadku realizacji sieci wysokich lub najwyższych napięć konieczne jest uwzględnianie stref uciążliwości i pasów technologicznych- zgodnie z przepisami szczególnym

B. W zakresie infrastruktury elektroenergetycznej służącej realizacji potrzeb gminy, ustala się:

Na terenie gminy nie planuje się realizacji infrastruktury elektroenergetycznej dystrybucyjnej wysokich napięć, ale dopuszcza się jej realizację w przypadku zaistnienia konieczności dostarczenia energii elektrycznej do obiektów z terenu Gminy. Ustala się:

- zasilanie gminy z zewnętrznych GPZ w Tucholi i Sępólnie Krajeńskim,
- budowę nowych odcinków sieci rozdzielczej średniego i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych dla zapewnienia bezpieczeństwa zasilania istniejącej zabudowy oraz zapewnienia zasilania nowowyznaczanych terenów pod zabudowę mieszkaniową i służącą działalnościami gospodarczym,
- realizację stacji transformatorowych na terenach zainwestowanych, wynikającą ze zwiększonego obciążenia lub w odpowiedzi na pojawiające się zapotrzebowanie,
- sukcesywną wymianę przestarzałych stacji transformatorowych słupowych typu ŻH na stacje transformatorowe nowej generacji,
- w ramach przebudowy sieci, sukcesywne wprowadzanie sieci kablowych niskiego napięcia, zwłaszcza na terenach zwartej zabudowy.

Z uwagi na mechanizację upraw rolnych, przebieg linii energetycznej o gęstej sieci słupów utrudnia taką formę uprawy. W związku z powyższym widzi się potrzebę przebudowy sieci energetycznej w gminie.

C. W zakresie rozwoju energetyki odnawialnej

1. Na terenie gminy dopuszcza się realizację infrastruktury elektroenergetycznej najwyższych napięć, wysokich napięć, i średnich napięć związanych funkcjonalnie ze źródłami energii odnawialnej.

2. W przypadku realizacji sieci najwyższych napięć, wysokich napięć, i średnich napięć konieczne jest uwzględnienie stref technologicznych oraz zapewnienie dojazdu sprzętem specjalistycznym do urządzeń elektroenergetycznych, w celu przeprowadzania prac eksploatacyjnych lub usunięcia awarii - zgodnie z przepisami odrębnymi.
3. Ustala się następujące warunki realizacji energetyki wiatrowej na terenie gminy
 - elektrownie wiatrowe zlokalizowane zostaną w strefach rolniczej przestrzeni produkcyjnej;
 - wyznacza się odległości lokalizacji poszczególnych turbin wiatrowych od istniejących i projektowanych linii elektroenergetycznych, w poziomie nie mniejszej niż:
 - 12,5 m od osi linii nn-0,4 kV do średnicy koła wiatrakowego;
 - 15,0 m od osi linii SN-15 kV (20 kV) do średnicy koła wiatrakowego;
 - 3-krotność średnicy koła wiatrowego od skrajnego przewodu linii o napięciu 110 kV nie posiadającej specjalnych amortyzatorów do tłumienia drgań do posadowienia wiatraka;
 - 1-krotność średnicy koła wiatrowego od skrajnego przewodu linii o napięciu 110 kV posiadającej specjalne amortyzatory do tłumienia drgań do posadowienia wiatraka;
 - realizacja elektrowni wymaga sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, którego granica obejmuje obszary realizacji elektrowni oraz generowanych uciążliwości akustycznych – w Załączniku 4 określono dopuszczalny zasięg powyższych mpzp oraz obszary dopuszczalnej lokalizacji elektrowni wiatrowych. Oznaczony na rysunku Studium teren pod lokalizację elektrowni jest terenem maksymalnym, potencjalnym. Na etapie sporządzenia planu miejscowego po szczegółowej analizie zainwestowania i uwzględnieniu innych uwarunkowań zostanie on ostatecznie ustalony. Wykluczone zostaną przede wszystkim tereny zabudowy mieszkaniowej i projektowane w Studium do zabudowy.
 - lokalizacja elektrowni musi uwzględniać wymogi wynikające z szeroko pojętych przepisów ochrony środowiska;
 - zasady zagospodarowania terenów:
 - przeznaczenie podstawowe: tereny rolnicze;
 - przeznaczenie uzupełniające: lokalizacja zespołów elektrowni wiatrowych i infrastruktury technicznej;
 - wykluczenie realizacji obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi;
 - parametry siłowni wiatrowych: w zależności od przyjętych technologii i uwarunkowań terenowo- środowiskowych;
 - minimalne odległości lokalizacji masztów elektrowni wiatrowych:
 - od rezerwatów przyrody – 1000 m;
 - od skraju lasów powyżej 20 ha – 150 m;
 - od rzek o przepływie powyżej 5m/sek i zbiorników wodnych o pow. do 10 ha – 200 m;
 - od zbiorników wodnych o pow. powyżej 10 ha – 500 m;
 - od zabudowy mieszkaniowej – zgodnie z przepisami w zakresie hałasu;
 - odpowiednie zabezpieczenie środowiska i ludzi przed szkodliwym wpływem inwestycji: wg obowiązujących norm i przepisów odrębnych;
 - dopuszcza się oddziaływanie elektrowni w zakresie hałasu poza granicami lokalizacji elektrowni, oznaczonej na rysunku studium, w przypadku sąsiedztwa terenów nie przeznaczonych pod elektrownie tzn. lasów, użytków rolniczych, nieużytków itp., czyli terenów nie podlegających ochronie przed hałasem zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.
4. Na terenie gminy, w strefie B, dopuszcza się możliwość realizacji biogazowni. Przedsięwzięcie należy zlokalizować w sposób eliminujący możliwość zaistnienia negatywnych oddziaływań w stosunku do terenów zabudowanych oraz służących rekreacji i wypoczynkowi, to znaczy zachować odpowiednio dużą (adekwatną do zastosowanych technologii) odległość od zabudowy mieszkaniowej, usługowej lub obiektów służących rekreacji i wypoczynkowi (z uwzględnieniem lokalnych warunków mikroklimatycznych, w tym warunków przewietrzania, przeważających kierunków wiatru, itp.) - minimum 1000 m, a w przypadku, gdy warunki fizjograficzne zapewniają ochronę przed możliwością przenikania oddziaływań do terenów zabudowy mieszkaniowej, usługowej, rekreacji i wypoczynku - dopuszcza się zmniejszenie tej odległości, jednak nie mniej niż do 750 m. Przy lokalizacji biogazowni należy także

uwzględnić konieczność obsługi obiektu w zakresie transportu substratów oraz odpadów pofermentacyjnych, a także konieczność zagospodarowania pofermentów, w tym zwłaszcza wykluczenie możliwości powstania nadmiernych uciążliwości na trasie transportu (zarówno substratów, jak i odpadów).

5. Adaptuje się istniejącą infrastrukturę energetyki wodnej. Ewentualna realizacja kolejnych elektrowni wodnych lub przebudowa istniejących na warunkach wynikających z przepisów szczegółowych, przy uwzględnieniu priorytetu funkcji ochronnej w dolinach Kamionki i Sępolenki.
6. Dopuszcza się realizację (indywidualnych oraz zbiorczych) systemów wykorzystujących energię geotermalną.
7. Dopuszcza się realizację systemów wykorzystujących energię słoneczną.
8. Dopuszcza się realizację systemów bazujących na spalaniu biomasy, chyba że ustalenia mpzp stanowią inaczej.
9. Przy tworzeniu plantacji roślin energetycznych należy uwzględnić odrębne ograniczenia (związane z lokalizacją plantacji na terenach zmeliorowanych).

4. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - GAZOWNICTWO

W zakresie gazownictwa przyjmuje następujące ustalenia:

- adaptacja gazociągu wysokiego ciśnienia Dn 150 mm, relacji Świecie-Chojnice-Sępólno Krajeńskie; obowiązują strefy wyłączone z zabudowy (określone w przepisach szczególnych),
- docelowo – gazyfikacja gminy poprzez zasilenie z istniejącego gazociągu wysokiego ciśnienia i realizację na terenie gminy stacji redukcyjnej wysokiego ciśnienia, bądź poprzez rozwój linii zasilających, bazujących na stacjach redukcyjnych zlokalizowanych na terenie gmin sąsiednich,
- w przypadku realizacji gazociągu i stacji redukcyjnych na terenie gminy – obowiązują strefy wyłączone z zabudowy (określone w przepisach szczególnych),
- opracowanie projektu założeń zaopatrzenia gminy w paliwa gazowe.

5. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - CIEPŁOWNICTWO

W zakresie ciepłownictwa przyjmuje się następujące ustalenia:

- obsługa zabudowy za pomocą istniejących systemów grzewczych (z założeniem ich sukcesywnej wymiany i unowocześniania w celu stosowania najnowszych technologii podnoszących efektywność energetyczną, ograniczających zużycie surowców oraz ograniczających emisję zanieczyszczeń) oraz nowych systemów indywidualnych i zbiorczych - we wszystkich nowotworzonych systemach indywidualnych i zbiorczych wymagane stosowanie systemów grzewczych, preferujących paliwa ekologiczne, eliminujące zanieczyszczenia atmosfery,
- docelowo zmiana dotychczasowego sposobu zaopatrywania w ciepło starej substancji mieszkaniowej na rzecz nowoczesnych, ekologicznych systemów grzewczych,
- dopuszcza się tworzenie systemów zbiorczych oraz podłączanie do nich zabudowy mieszkaniowej, podmiotów gospodarczych, instytucji użyteczności publicznej,
- w opracowywanych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić możliwość montażu w planowanej zabudowie paneli służących pozyskaniu energii słonecznej (dotyczy ustaleń związanych z kątem nachylenia dachów oraz rodzaje i kolorem pokrycia dachów).

Na terenie gminy należy wspierać rozwój technologii grzewczych opartych na wykorzystywaniu odnawialnych źródeł energii. Ze względu na szczegółowe uwarunkowania przyrodnicze (w tym łatwość pozyskania surowców), szczególnie pożądane jest wykorzystanie do celów grzewczych oraz podgrzewania wody użytkowej, technologii opartych na spalaniu biomasy oraz indywidualnych systemach solarnych i geotermalnych.

6. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - TELEKOMUNIKACJA I INFRASTRUKTURA INFORMATYCZNA

W zakresie telekomunikacji i infrastruktury informatycznej, przyjmuje się następujące ustalenia:

- przewiduje się dalszą rozbudowę sieci telekomunikacyjnych zarówno w formie tradycyjnej jak i

wykorzystując nowe technologie, postuluje się rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej i objęcie całej gminy zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej z zachowaniem w lokalizacji wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;

- ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do wzrostu zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie;
- zakłada się pełną dostępność do łącz telekomunikacyjnych, rozwój sieci teleinformatycznych. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu, urządzenie ogólnodostępnych kawiarenek internetowych, rozwój sieci bezprzewodowych - budowę systemu nieodpłatnego dostępu do Internetu - np. za pomocą sieci hotspotów.
- dalsze unowocześnianie sieci i urządzeń telekomunikacyjnych,
- docelowa wymiana napowietrznych i kablowych linii telekomunikacyjnych na rzecz kabli światłowodowych,
- sukcesywne zwiększanie ilości abonentów telefonicznych (sieci stacjonarnych i komórkowych)
- stwarzanie warunków dla rozwoju usług teleinformatycznych, w tym zwłaszcza poprawa dostępności do sieci Internet oraz rozwój programów e-urząd w administracji publicznej,
- dla ochrony walorów krajobrazowych przy lokalizacji nowych stacji bazowych telefonii komórkowych należy podejmować działania zmierzające do ograniczania degradacji walorów krajobrazu - np. poprzez wykorzystanie innych dominant wysokościowych (już istniejących budowli, infrastruktury, itp.) dla lokalizacji infrastruktury telekomunikacyjnej, wspólne wykorzystywane infrastruktury przez różnych operatorów, lokalizację stacji bazowych w terenach o już obecnie zdegradowanej ekspozycji,
- w mpzp należy uwzględnić miejsca na posadowienie nowej infrastruktury telekomunikacyjnej, przy zachowaniu następujących założeń:
 - uwzględnić istniejącą infrastrukturę telekomunikacyjną podziemną i nadziemną, od której należy zachować odległości zgodne z obowiązującymi normami,
 - linie telekomunikacyjne w granicach planu należy projektować jako podziemne z rozproszaniem w terenach przeznaczonych pod ciągi komunikacyjne,
 - dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę,
 - w rejonach potencjalnego zapotrzebowania na usługi telefoniczne przebieg uzbrojenia w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej należy uzgodnić z gestorem sieci.

7. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ - GOSPODARKA ODPADAMI

Zgodnie z wojewódzkim programem gospodarki odpadami, gmina Gostycyn obsługiwana jest przez Międzygminny Kompleks Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Bładowie (gmina Tuchola).

Dotychczasowe gminne składowisko odpadów w Gostycynie – zostało zrekultywowane i na terenie gminy nie wskazuje się potrzeb w tym zakresie.

Na terenie gminy gospodarkę odpadami należy realizować w pełnej zgodności z postanowieniami cyklicznie aktualizowanego gminnego programu gospodarki odpadami. Dotyczy to zwłaszcza kwestii zbiórki odpadów, ich segregacji oraz postępowania z odpadami innymi, niż komunalne.

OBRONA CYWILNA

Ustala się następujące zasady w zakresie spełnienia wymogów obrony cywilnej:

- wymóg zapewnienia awaryjnego zaopatrzenia w wodę, z zachowaniem warunków przepisów szczególnych,
- wymóg możliwości przystosowania oświetlenia wewnętrznego i zewnętrznego do potrzeb obrony

- cywilnej,
- wymóg stworzenia możliwości ochrony przed zagrożeniami załóg zakładów, ludności cywilnej, mieszkańców - w ramach zabudowy zakładów pracy, budynków użyteczności publicznej oraz budynków mieszkalnych,
- wymóg uwzględniania zasad obrony cywilnej na każdym etapie dokumentacji projektowej zgodnie z przepisami szczególnymi i uwzględniania uzgodnień z organami obrony cywilnej.

ZADANIA CELU PUBLICZNEGO O CHARAKTERZE LOKALNYM

Zadania celu publicznego określa art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. (z późn. zmianami) o gospodarce nieruchomościami. Charakter lokalny mają (w zakresie kompetencji samorządu gminnego) następujące z powyższych zadań:

- wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa i utrzymywanie tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, części lotniczych lotnisk oraz służących do kierowania, kontroli, nadzoru i zabezpieczania ruchu lotniczego, w tym rejonów podejść, a także łączności publicznej i sygnalizacji; wydzielenie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie;

Spośród powyższych zagadnień gminy Gostycyn dotyczą kwestie utrzymania dróg gminnych. W Studium nie wskazuje się konieczności budowy nowych dróg, ale dopuszcza się budowę nowych dróg oraz przejmowanie w zasób gminny dróg zakładowych i prywatnych. Z zakresu funkcjonowania linii kolejowych w Studium przewiduje się utrzymanie linii nr 240 i 241 i towarzyszącej infrastruktury w stanie sprawności technicznej, umożliwiającej przywrócenie komunikacji pasażerskiej na linii nr 241 oraz organizację okazjonalnych przewozów turystycznych na linii nr 240. W stosunku do dróg wodnych zakłada się utrzymanie w stanie umożliwiającym turystyczne wykorzystanie. W Studium nie przewiduje się działań wobec infrastruktury transportu lotniczego. Szczegółowe ustalenia - w rozdziale dotyczącym kierunków rozwoju w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

- budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń;

Spośród powyższych zagadnień gminy Gostycyn dotyczą kwestie tranzytowej infrastruktury przesyłowej: gazociągu Świecie – Chojnice. Nie planuje się (ale dopuszcza się) realizacji nowej infrastruktury przesyłowej o charakterze tranzytowym. Szczegółowe ustalenia - w rozdziale dotyczącym kierunków rozwoju w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

- budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania;

Jedno z podstawowych zadań własnych gminy. Zadania dotyczą całego obszaru gminy – w zakresie zaopatrzenia w wodę adaptuje się istniejące ujęcia i stacje uzdatniania wody oraz istniejącą sieć wodociągową. Dalszy rozwój – wg koncepcji rozwoju. Zadania w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków realizowane na podstawie aglomeracji kanalizacyjnej (zasięg przestrzenny określony w rozporządzeniu Wojewody wyznaczającym aglomerację Gostycyn) oraz gminnego planu gospodarki odpadami (wywóz odpadów poza teren gminy; gminne składowisko zostało zrekultywowane i nie ma potrzeb w tej dziedzinie). Szczegółowe ustalenia - w rozdziale dotyczącym kierunków rozwoju w zakresie komunikacji i infrastruktury technicznej.

- budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego;

Nie przewiduje się realizacji sztucznych zbiorników o celach przeciwpowodziowych, regulujących przepływ, służących zaopatrzeniu w wodę. Dopuszcza się realizację zbiorników retencyjnych na potrzeby

rolnictwa. Nie wyznacza się lokalizacji. Ewentualna realizacja na podstawie przepisów szczegółowych – zwłaszcza przy uwzględnieniu przebiegu głównych cieków przez obszary chronione. Zadania służące melioracji realizowane będą na terenie całej gminy na sieci cieków i rowów stanowiących melioracje podstawowe i szczegółowe.

- opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

Realizacja zadania na terenie całej gminy. Szczegółowe ustalenia - w rozdziale dotyczącym ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

- budowa i utrzymywanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, a także publicznych: obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej i placówek opiekuńczo-wychowawczych;

Jako miejsca koncentracji usług publicznych wskazano: Gostycyn (jako ośrodek gminny), Pruszcz, Wielką Klonię i Wielki Mędromierz (jako ośrodki uzupełniające).

- budowa i utrzymywanie obiektów oraz urządzeń niezbędnych na potrzeby obronności państwa i ochrony granicy państwowej, a także do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego;

Adaptuje się istniejące placówki bezpieczeństwa publicznego i dopuszcza się tworzenie kolejnych w przypadku zaistnienia potrzeby, na terenie całej gminy.

Nie przewiduje się budowy obiektów oraz urządzeń służących obronności państwa i ochrony granicy państwowej.

- poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie i składowanie kopalin stanowiących własność Skarbu Państwa oraz węgla brunatnego wydobywanego metodą odkrywkową;

Poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie kopalin pospolitych – na podstawie koncesji. Dopuszcza się prowadzenie prac poszukiwawczych i podjęcie eksploatacji na terenie strefy polityki przestrzennej B na warunkach określonych w rozdziale dotyczącym zasad ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk. Nie przewiduje się eksploatacji węgla brunatnego.

- zakładanie i utrzymywanie cmentarzy;

Na terenie gminy funkcjonują następujące cmentarze czynne (wszystkie - katolickie):

1. Pruszcz, ul. Kościelna, działka nr 513,
2. Pruszcz, ul. Kościelna, działka nr 348,
3. Gostycyn, ul. Główna 46, działka nr 262,
4. Wielki Mędromierz, działka nr 176,
5. Wielki Mędromierz, działka nr 67,
6. Wielka Klonia, działka nr 206,

Wykaz cmentarzy nieczynnych (wszystkie – ewangelickie): Motyl, działka nr 218/12, Kamienica, działka nr 542, Bagienica, działka nr 25, Bagienica, działka nr 64, Gostycyn, działka 131/1, Mała Klonia, działka 27, Wielka Klonia, działka 139/2, Pruszcz, Łyskowo, działka 29/1.

- ustanawianie i ochrona miejsc pamięci narodowej;

Zagadnienie dotyczy całej gminy i jest realizowane wg przepisów szczegółowych.

Wykaz miejsc pamięci narodowej na terenie gminy:

Gostycyn

1. Pomnik Ku Pamięci Pomordowanych, działka nr 277/9
2. Zespół Szkół Podstawowych, ul. Sępoleńska 12a - Tablica Pamiątkowa Leonarda Ogrzewalskiego, działka nr 839
3. Groby Nieznanego Żołnierza (7 szt.) przy Kościele Parafialnym p.w. Św. Marcina przy ul. Głównej 46 na działce nr 262

Wielki Mędromierz

1. 2 groby nieznanymi polskimi żołnierzami pochodzącymi z Warszawy przy Kościele Parafialnym pw. św. Stanisława bpa. na działce 176
2. Szkoła Podstawowa-Tablica Pamiątkowa Cyryla Chylewskiego, działka nr 189/2

Mała Klonia

1. Budynek Gminny (była szkoła) - Tablica Pamiątkowa Antoniego Królikowskiego, działka nr 17

Wielka Klonia

1. Groby nieznanymi polskimi żołnierzami poległymi we wrześniu 1939 r. na cmentarzu katolickim, działka nr 206
2. Lasek gminny, tablica upamiętniająca na działce 139/2

Pruszcz

1. Mogiła Poległych Żołnierzów przy Kościele Parafialnym p.w. Narodzenia N.M.Marii na działce nr 513

Przyrowa

1. Pomnik ofiar pomordowanych w I wojnie Światowej, działka nr 63

- ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody;
Zagadnienie dotyczy całej gminy i jest realizowane wg przepisów szczegółowych.

- inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach.
Dotyczą całej gminy i są realizowane wg przepisów szczegółowych.

ZADANIA CELU PUBLICZNEGO O CHARAKTERZE PONADLOKALNYM

Tereny dla realizacji zadań publicznych o znaczeniu ponadlokalnym obejmują głównie inwestycje dotyczące komunikacji i infrastruktury technicznej. Są to zadania wynikające z Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko-Pomorskiego (przed nazwą zadania podano jego numer z Planu). Gminy Gostycyn dotyczy niewielka liczba zadań o znaczeniu wojewódzkim lub krajowym wskazanych w pzpw:

1.	Włączenie do sieci ekologicznej Natura 2000 następujących obszarów: Parki Krajobrazowe Borów Tucholskich, Pojezierze Brodnickie, Bagienna Dolina Drwęcy, Górznięsko-Lidzbarski Kompleks Leśny, Jezioro Gopło, Lasy Włocławsko-Gostynińskie, Błota Rakutowskie i Forty w Toruniu,
2.	Ochrona gruntów o wysokiej przydatności dla rolnictwa przed zmianą użytkowania na cele nierolnicze
37.	Utworzenie rezerwatu biosfery na obszarze Borów Tucholskich
38.	Likwidacja źródeł zanieczyszczeń wód w zlewniach Brdy, Drwęcy, Welny i w zlewni jeziora Gopło
44.	Ustanowienie i wdrożenie planów ochrony parków krajobrazowych: Doliny Dolnej Wisły, Tucholskiego i Wdeckiego
45.	Opracowanie planu ochrony Krajeńskiego Parku Krajobrazowego
46.	Opracowanie i ustanowienie planów ochrony dla wszystkich rezerwatów przyrody
84.	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 241
85.	Przebudowa drogi wojewódzkiej nr 237, w tym w szczególności budowa obwodnicy m. Gostycyn, remont mostu w Kamienicy w km 38,39, remont nawierzchni drogi
Ponadto na mapie planu województwa, gminę zaliczono do obszarów leżących w zlewni chronionej rzeki Brdy.	

Zdecydowana większość ma charakter wielkopowierzchniowy, a część dotyczy obszaru znacznie szerszego, niż gmina. Na rysunku studium graficznie przedstawiono jedynie zadania o charakterze liniowym – związane z przebudową dróg wojewódzkich.

Powyższy wykaz zawiera nazwę zadania, nie rozstrzyga natomiast czy zadanie to pozostaje nadal aktualne. Zadania zapisane w pzpw były sukcesywnie realizowane, częste są też przypadki częściowej ich realizacji (np. modernizacja wybranych odcinków dróg). Tym samym nie jest możliwe jednoznaczne rozstrzygnięcie, które z powyższych zadań straciły już swoją aktualność.

Oprócz zadań wymienionych powyżej, do zadań realizujących cele publiczne o znaczeniu ponadlokalnym, zaliczyć należy modernizację dróg powiatowych oraz przywrócenie ruchu pasażerskiego na linii kolejowej Tuchola - Koronowo.

OBSZARY, DLA KTÓRYCH ISTNIEJE OBOWIĄZEK SPORZĄDZENIA MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Obowiązek sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wyznaczają przepisy szczególne. Plany sporządza się, gdy przewidywane zmiany przeznaczenia nie są sprzeczne z ustaleniami Studium. Ponadto plany miejscowe należy sporządzać w każdym przypadku, gdy mają zastosowanie przepisy określone w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Na terenie gminy nie ma obszarów, dla których wskazuje się obowiązek sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

W związku z kreowaniem rozwoju społeczno-gospodarczego gminy oraz dla realizacji podstawowych potrzeb mieszkańców, pożądaną jest prowadzenie planowej, racjonalnej i spójnej gospodarki przestrzennej, której integralnym elementem jest sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W szczególności na rysunku Studium wyznaczono obszary dla których gmina zamierza sporządzić mpzp ze względu na zidentyfikowane, skonkretyzowane potrzeby społeczno-gospodarcze.

Rozwój społeczno-gospodarczy gminy wymuszać będzie w przyszłości podejmowanie decyzji o sporządzaniu mpzp wyznaczających przestrzeń przeznaczoną pod rozwój funkcji mieszkaniowej (oraz mieszkaniowo-usługowej), gospodarczej (usługi, wytwórczość, działalności magazynowo-składowe) oraz rekreacyjnej i turystycznej. Dla zidentyfikowanych obszarów o takim charakterze, gmina będzie sukcesywnie – w miarę potrzeb oraz możliwości finansowych – sporządzać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Wybór kierunków rozwoju dla danego obszaru, odbędzie się na etapie przystąpienia do sporządzenia mpzp (w ramach i w zgodzie z przeznaczeniem terenu wskazanym na Załączniku nr 4) i będzie wynikał zarówno ze zgłaszanych potrzeb, jak i z analizy predyspozycji danego terenu. Powyższa elastyczność ustaleń podyktowana jest brakiem możliwości dokonania precyzyjnych prognoz kierunków rozwoju gminy.

Sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymagać będą także (w przypadku podjęcia decyzji o lokalizacji na terenie gminy tego rodzaju działalności) tereny realizacji elektrowni wiatrowych. Dopuszcza się także, w przypadku pojawienia się uzasadnionej potrzeby, sporządzanie mpzp w ramach istniejących terenów zainwestowanych – część z nich wymaga lub w przyszłości wymagać może uporządkowania i/lub realizacji, przebudowy lub rozbudowy infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Należy jednak jako nadrzędną zasadę przyjmować założenie o zapobieganiu rozpraszaniu sieci osadniczej, stąd proces planistyczny każdorazowo powinien sprzyjać koncentracji osadnictwa i zainwestowania w największych miejscowościach.

Granice obszarów objętych miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego zostaną ostatecznie określone na etapie podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzenia w/w planów. W tym zakresie rysunek Studium należy traktować jako „kierunkowy”, a nie ostatecznie przesądzający o granicach terenów objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego - dopuszcza się nieznaczne korekty ustalonych na rysunku granic jednostek, nie zmieniające zasadniczo wyznaczonego przebiegu. Zasady wprowadzania korekt określono w rozdziale pt. „Wskaźniki dotyczące zagospodarowania”.

Zakres funkcjonalny terenów dla których sporządzać się będzie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego zostanie ostatecznie określony na etapie sporządzania w/w planów – zgodnie z Załącznikiem nr

OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

Zmiany przeznaczenia na cele nierolnicze wymagać będą grunty klas bonitacyjnych I-III, położone w granicach ww jednostek, dla których sporządzać się będzie miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

W zakresie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne, dopuszcza się tylko niewielkie wyłączenia gruntów z użytkowania leśnego – związane z realizacją poszczególnych inwestycji – zmiany te mogą mieć charakter tylko „techniczny”, gdyż żadne z ustaleń Studium nie ma na celu ograniczania powierzchni lub zwartości lasów, jak też osłabiania ich potencjału ekologicznego w inny sposób.

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI

Potrzeba scaleń i podziałów (art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami) może wystąpić na terenach wskazanych do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jako następstwo ich ustaleń.

OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Jako przestrzeń publiczną rozumie się ogólnodostępne obiekty oraz tereny służące lokalnej społeczności do celów zaspokajania podstawowych potrzeb w zakresie rozwoju społecznego, rekreacji, wypoczynku, integracji społecznej, realizacji zainteresowań, w tym zwłaszcza: infrastrukturę administracji lokalnej, edukacji, kultury, sportu, rekreacji, miejsca zwyczajowo przyjęte jako służące spotkaniom publicznym, place zabaw, urządzone tereny zieleni, lasy komunalne, parki wiejskie, cmentarze.

Jako miejsca realizacji przestrzeni publicznych w postaci placów, placów zabaw, parków, boisk i innych miejsc służących rekreacji i spotkaniom publicznym, wskazuje się wszystkie miejscowości – gdzie zagospodarowanie tego typu powinno być realizowane ze środków publicznych, w miarę możliwości.

Na terenie całej gminy ustanawia się wobec przestrzeni publicznych:

- priorytet ochrony przez zmianą przeznaczenia; zmiana przeznaczenia możliwa tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach pod warunkiem dokonania kompensacji polegającej na odnowieniu likwidowanej przestrzeni publicznej poprzez jej realizację w innej społecznie akceptowanej lokalizacji i formie,
- obowiązek dbałości o estetykę, bezpieczeństwo i funkcjonalność,
- sukcesywne wzbogacanie przestrzeni publicznych w urządzenia i infrastrukturę służące ludności,
- dopuszcza się wydzielanie i urządzenie kolejnych przestrzeni publicznych jako odpowiedź na zapotrzebowanie społeczne.

OBSZARY LOKALIZACJI WIELKOPOWIERZCHNIOWYCH OBIEKTÓW HANDLOWYCH

Na terenie gminy nie przewiduje się rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI ORAZ ZAGROŻONE OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

Na terenie gminy RZGW w Gdańsku wytyczyła obszary szczególnego zagrożenia powodzią – w dolinie Kamionki oraz Brdy. W obszarach szczególnego zagrożenia powodzią realizacja zagospodarowania zgodnie z przepisami Prawa wodnego.

Zgodnie z Art. 88l. ust. 1. ustawy „Prawo wodne”, Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zabrania się wykonywania robót oraz czynności utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe, w tym:

- 1) wykonywania urządzeń wodnych oraz budowy innych obiektów budowlanych;
- 2) sadzenia drzew lub krzewów, z wyjątkiem plantacji wiklinowych na potrzeby regulacji wód oraz roślinności stanowiącej element zabudowy biologicznej dolin rzecznych lub służącej do wzmacniania brzegów, obwałowań lub odsypisk;
- 3) zmiany ukształtowania terenu, składowania materiałów oraz wykonywania innych robót, z wyjątkiem robót związanych z regulacją lub utrzymywaniem wód oraz brzegu morskiego, a także utrzymywaniem, odbudową, rozbudową lub przebudową wałów przeciwpowodziowych wraz z obiektami związanymi z nimi funkcjonalnie.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 pkt. 3, ww ustawy, zabrania się lokalizowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią nowych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, gromadzenia ścieków, odchodów zwierzęcych, środków chemicznych, a także innych materiałów, które mogą zanieczyścić wody, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, w tym w szczególności ich składowania.

Lokalne podtopienia związane z deszczami nawalnymi lub nagłymi roztopami, możliwe są na terenie całej gminy – w zależności od lokalnych warunków terenowych.

Zagrożenie wystąpienia osuwisk ma miejsce w strefie krawędziowej doliny Brdy, a także w strefach krawędziowych Kamionki i Sępolenki (przedstawione na Załączniku nr 4 jako „obszary istniejących osuwisk” - w obszarach tych nie wyklucza się wystąpienia kolejnych osuwisk oraz „obszary predysponowane do występowania ruchów masowych”). Predyspozycje dla tego typu procesów są wstępnie sygnalizowane przez Państwowy Instytut Geologiczny. Jednocześnie, przy obecnym – stosunkowo małym - stanie wiedzy na temat rzeczywistego ryzyka wystąpienia ruchów masowych, wskazuje się jedynie, iż tereny te wykazują tego typu predyspozycje i powinny być przedmiotem szczegółowych badań, które określą jakiego rodzaju zagospodarowanie i użytkowanie może być realizowane na powyższych obszarach i w ich sąsiedztwie. Do czasu pełnego zdiagnozowania zagrożeń, obszarów określanych jako „predysponowane do występowania ruchów masowych” nie można traktować jako obszarów wyłączonych z możliwości realizacji zagospodarowania. Ze względu na lokalnie urozmaiconą rzeźbę terenu, nie można wykluczyć, iż na terenie gminy występują także obszary o nierozpoznanym dotąd zagrożeniu. Wskazuje się konieczność wykonania kompleksowej diagnozy przestrzeni gminy w kontekście możliwości powstawania osuwisk.

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI I REKULTYWACJI

Na terenie gminy nie zachodzi obecnie pilna potrzeba rekultywacji, przekształceń lub rehabilitacji.

GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Tereny zamknięte na terenie gminy Gostycyn stanowią:

- działki położone wzdłuż linii kolejowych (obejmujące tory wraz z towarzyszącą infrastrukturą).

Ze względów technicznych lokalizację terenów zamkniętych na rysunku Studium należy traktować jako orientacyjną, a ewentualnej identyfikacji, czy dana działka leży w granicach terenów zamkniętych każdorazowo dokonywać na podstawie aktualnego wykazu terenów zamkniętych, znajdującego się w posiadaniu Starostwa Powiatowego w Tucholi.

OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY

Na terenie gminy nie wyznacza się powyższych obiektów lub obszarów.

OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy nie ma pomników zagłady i ich stref ochronnych, wynikających z ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz.U. Nr 41, poz. 412 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271);